De Nieuwsbode,

[illegible] VERSCHIJNT OP WOENSDAG VAN IEDERE WEEK.
[illegible] A. POTT, Uitgever. [illegible]

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.

$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling. [illegible] Twee nummers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing. [illegible] daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing – 1.00
Voor 5 regels of minder, dito, dito – 0.50
[illegible] elke volgende plaatsing – 0.25
[illegible] Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0.25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Organ der Nederlanders in Noord-Amerika.

10de JAARG. NO. 10. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 13 APRIL 1859 GEHEEL NO. 478.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'SGRAVENHAGE, 4 Maart. Te Dordrecht zijn door verscheidene voorname personen over de post naamlooze brieven ontvangen, waarin zij bedreigd worden, dat, in geval geen werk verschaft wordt aan de arbeidende klasse, hunne woningen in brand zullen gestoken worden.

DELFT, 8 Maart. Weder om een grijsaard, die zich aan poging tot vergiftiging heeft schuldig gemaakt! Gisteren is alhier in arrest genomen de persoon van D., oud 62 jaren, woonachtig in het Achterom, verdacht van poging tot vergiftiging op zijne moeder, oud 96 jaren. Er is namelijk gebleken zijn, dat op eene boterham, voor de oude vrouw bestemd, tusschen het roggebrood en tarwebrood koppen van lucifers waren geplaatst. Het dienstmeisje, dat tot het snijden [illegible] eigen boterham gebruik maakte van het mes, hetwelk had gediend voor het gereed maken der beide boterhammen door D., kreeg bij het nuttigen van haar ontbijt, eene smaak van lucifers in den mond, waardoor zij onpasselijk werd. Zij onderzocht haar boterham, maar vond daarin niets bijzonders, doch toen zij ook die der oude vrouw bezag, ontdekte zij daarop, onder het roggebrood onderscheidene luciferkoppen. Ofschoon D. zijne schuld ontkent, heeft de politie echter gemeend, uithoofde van vele omstandigheden die tegen hem getuigen, hem voorloopig in arrest te moeten houden.

'S HERTOGENBOSCH, 4 Maart. Ll. Zaturdag ontstond brand in de woning van *T. Luyten*, schoenmaker te Gastel. In hetzelfde huis woonde *C.* [illegible], schoenmaker, met zijn 71jarigen vader, welke laatste sedert eenigen tijd bedlegerig was. De zoon had nog tijd om uit het dakvenster te springen, doch moest zijnen ouden vader ten prooi der vlammen laten. Twee personen begaven zich nog te midden der vlammen naar den zolder, tot redding van den ouden man, doch deze was reeds geheel verbrand. Ook zij bekwamen belangrijke brandwonden.

[illegible] Jongstl. Maandag kwam te Roozendaal, met den spoortrein van Antwerpen, een persoon aan, die door zijne vreemde gedragingen de aandacht der douanen en van den commissaris van politie op bijzondere wijze trok. Na te vergeefs beproefd te hebben het gemis van een paspoort door een paar guinjes te verhelpen, moest hij zich tegen wil en dank aan eene lijfvisitatie der douanen onderwerpen. Deze vonden evenwel geen contraband bij hem; maar in zijne schoenen, kousen en over het geheele lijf verschillende soorten van effecten, coupons, Engelsche banknoten, alles te zamen ter waarde van 14,000 £. Daar deze persoon geen de minste aanwijzing kon doen van waar hij kwam, en in een oogenblik twee verschillende namen opgaf, werd hij door den commissaris in verzekerde bewaring genomen en heden morgen naar Breda getransporteerd. Men gelooft dat hij van Nederlandsche afkomst is en uit Engeland kwam; hij schijnt verscheidene talen vlug te spreken.

NIJMEGEN, 5 Maart. Ll. Woensdag heeft in de nabijheid dezer gemeente een vreeselijk ongeluk plaats gehad. Een Groesbeeks ingezetene was, naar men zegt, bezig met het afkappen van eenig hout van berkenboomen, toen de veldwachter, te Heumen gestationeerd, dit ziende en hem willende beletten met die houtdieverij voort te gaan, hem met een pistool dreigde waarvan de haan ongelukkig overging, zoodat de kogel, waarmede het geladen was, den delinquent in de zijde drong, ten gevolge waarvan hij des anderen daags overleden is. De justitie doet onderzoek naar het gebeurde en heeft eene lijkschouwing bevolen.

GRONINGEN, 8 Maart. Zaturdag namiddag is in de nabijheid dezer stad een van die ongelukken gebeurd, die elkeen welke ze hoort met deernis en medelijden moeten vervullen. De heer *A. W. Nanninga*, medicinae doctor te Veendam, reed dien dag met zijne dochter in eene kapchais naar deze stad, ten einde zijn Vader, dr. *J. G. Nanninga*, alhier bij zijne ernstige ongesteldheid een bezoek te brengen. Hij mogt het doel zijner reis niet bereiken.

Nabij de Waterhuizen gekomen, naderde de van Groningen rijdende Winschoter diligence. Doch [illegible] beide rijtuigen elkander bereikt hadden, schijnt de dochter door de vrees te zijn bevangen, dat het paard voor de diligence zou schrikken. Althans greep zij de teugels vast, en het paard, gedwongen achteruit te gaan, stortte met het rijtuig en genoemde personen ruggelings in het Winschoterdiep, voordat nog de conducteur der diligence, die onmiddellijk van den bok gesprongen was, het paard had kunnen bereiken.

Onmiddellijk werden alle pogingen in het werk gesteld en na veel moeite gelukte het ook de dochter [illegible] levende uit het water te halen, doch de vader [illegible] zelf, een man van ruim 70 jaren, werd [illegible] levenloos teruggevonden.

[illegible]

In Zeeland is een heerschende [illegible] door den bliksem [illegible], dat men voor het verlies [illegible].

MAASTRICHT, 10 Maart. Op een uur afstands dezer stad heeft een moedwillig voorval plaats gehad. De zoon van den heer B. te O. had in eene herberg twist met eenige boeren gekregen. Nadat deze die hem hadden verlaten, werd de jonge B. gewaarschuwd bij het naar huis gaan omzigtig te zijn, daar men de hoeven, met welke hij [illegible] had gehad, de bedreiging was ontvallen, dat zij hem onderweg zijne afrekening zouden geven.

De jonge B., klein van gestalte, maar vlug en gespierd, ging daarom niet alleen, maar vergezeld van een zijner broeders en een vriend huiswaarts. De boeren, vier in getal, welke in een boschje hem opwachtten, waren met knuppels gewapend en sloegen in den eersten aanval de drie vrienden neder. B. aanvankelijk bedwelmd, kwam weder spoedig tot zich zelven, en zag hoe een der aanvallers zijnen op den grond liggenden broeder nog mishandelde. Hierop trok hij een zakpon[j]aard, viel op den bedoelden persoon, in blinde drift aan en stak hem bij den tweeden stoot door het hart. Hij schijnt daarop een tweede te lijf te zijn gegaan, althans men verzekert, dat nog een der aanvallers, vier of vijf steken ontving en ook in doodsgevaar is.

AMSTERDAM, 11 Maart. De Londensche *Daily News* bevat een brief uit Amsterdam, waarin — de overdrijving op sommige punten buiten rekening gelaten — veel waars voorkomt. Die brief luidt aldus: "De Fransch Oostenrijksche verwikkelingen hebben alom eene groote ontroering in Nederland te weeg gebragt. Het is genoeg bekend hoe zeer de rijke kapitalisten in Nederland betrokken zijn in staatsschulden van bijna alle landen. De handel in die schuldbekentenissen wordt in deze groote stad Amsterdam door ongeveer 25,000 Israëlieten (van de Christenen zwijgt de briefschrijver) gedreven. Van de niet zeer solide Spaansche schuldbekentenissen, is niet een overgroot aandeel in handen van Nederlandsche kapitalisten. Portugal heeft het evenzeer aan Nederland te danken, dat zijne staatspapieren gedurende geruimen tijd rijzende waren. Eene omwenteling in Spanje of Portugal zou echter geen zoo groote onrust ter beurze verwekken, doch sedert vele jaren waren Oostenrijksche fondsen de meest gezochte. Ik hoorde onlangs een effecten-makelaar verzekeren, dat de Hollanders houders waren van tweeduizend millioen gulden Oostenrijksche schuld. Zulk een groot belang hebben de Hollanders bij de spoedige regeling van de bestaande geschillen, dat velen eene algemeene ramp te gemoet zien ten gevolge van dien. Zenuwachtige lieden verkoopen alles, terwijl de durvers Oostenrijksche fondsen koopen; doch mogten de omstandigheden tot oorlog leiden, dan zullen zeer veel welgestelde lieden het verlies van hun vermogen te betreuren hebben. De beurs is dagelijks het tooneel van de grootste opgewondenheid. Van honderde rigtingen komen telegrafische berigten aan. Het eene berigt doet het kwik van den staatkundigen thermometer rijzen, het andere doet het weder dalen, en de makelaars worden zoo lang geslingerd, als of zij zich op de Atlantische zee in een bootje zonder riemen of kompas bevonden."

— Slechts twee militairen zullen de eer hebben, begiftigd te worden met de gouden medaille, die, volgens kon. besluit van den 19den Febr. zal worden uitgekeerd aan de militairen die 36 jaren in actieve dienst zijn geweest. Zij zullen daarbij tevens eene gratificatie van *f* 50 bekomen. Een hunner is de grenadier *Vogt*, thans ordonnans bij den prins *van Oranje*.

— Op den 6 dezer is in het buiten gasthuis alhier overleden *Gerardus van den Brugge*, oud 75 jaar, een der laatst overgeblevenen der oude Keizerlijke garde. Hij vergezelde den generaal *Bonaparte* naar Egypte, bekwam aan de zijde zijns meesters meermalen roemrijke wonden en eindigde op het slagveld van Waterloo zijne militaire loopbaan. In 1814 keerde hij naar zijne geboorteplaats (Boxmeer) terug, rijker aan lidteekens dan aan wereldlijke goederen.

— Men schrijft uit Gorinchem, d.d. 12 Maart. Den 8sten dezer werd aan *G. W. Linteveld*, brigadier der rijksveldwacht, alhier gestationeerd, die last opgedragen, om *F. Vink*, landbouwer te Kedichem, een groot, sterk en onverschrokken manspersoon, wegens diefstal te gaan arresteren. Hieraan voldeed hij en was met den weêrspannigen *Vink* omstreeks 200 passen van het buiten Tivoli gekomen, toen deze in de rivier de Linge, die aldaar eene diepte heeft van ruim 20 voet, sprong, en al zwemmende poogde te ontvlugten. *Linteveld* echter bezat moed genoeg, om in volle wapenrusting den ontvlugte na te springen, na te zwemmen, te achterhalen, aan te grijpen en hem, niettegenstaande *F. V.* een goed zwemmer is en alzoo de kunst van duiken goed verstaat, in den rug vasthoudende tot bijna aan den wal te brengen. Toen echter waren zijne krachten uitgeput en zou hij met *F. V.* zijn verdronken, zoo niet de rijksveldwachter *Willoosduin* ter hunner redding was komen opdagen.

— Heden morgen is te Purmerende de muur, waarin de ketel van de gasfabriek zich bevond, met eene ontzettende kracht uiteengesprongen, zoodat groote klompen steen op eenigen afstand werden geworpen. De ketel ligt als een oude hoed in elkander gerakt. Gelukkig heeft niemand daarbij eenig letsel bekomen.

LEEUWARDEN, 12 Maart. Men berigt ons uit Holwerd, dat de echtgenoot van *Sjoerd A. Sjoerdsma*, arbeider aldaar, van wier bevallingen, ieder van twee kinders binnen 't jaar, wij in het vorige jaar melding maakten, thans wederom tweelingen heeft ter wereld gebragt, zoodat die [illegible] 25 maanden die echtelieden met 6 kinderen zijn gezegend.

— Bij het jl. Dingsdag avond plaats gehad hebbende onweder, dat ook boven deze stad heeft gewoed, zijn er, naar men verhaalt, in den stal van een landbouwer te Spannum twee koeijen door den bliksem gedood. Meerdere bijzonderheden van die ramp zijn ons niet bekend.

LEEUWARDEN, 14 Maart. Vrijdag jl. is alhier gearresteerd zekere M., arbeider wonende op Oldegalileën nabij deze stad, die beschuldigd werd van op den vorigen marktdag eene baal vlas te hebben ontvreemd, inhoudende elf bundels, die hij bij een touwslager op den Wijnmerdijk, voor 95 cent de bundel — zijnde ruim ¼ der wezenlijke waarde — heeft verkocht. Aan de bijzondere activiteit van een der alhier gestationeerde rijksveldwachters, heeft men de ontdekking van dezen diefstal, dien de gearresteerde reeds heeft bekend, te danken.

VEENDAM, 11 Maart. Heden had alhier de treffende plegtigheid plaats van de begrafenis van den zoo beminden doctor *A. W. Nanninga*, zijn dochter, alsook van zijn zoon, wiens lijk heden [illegible] van Groningen herwaarts was vervoerd. Dat de deelneming in hun droevig lot groot is, en ieder streefde om de ontslapenen de laatste eer te bewijzen, bleek, hoe van alle rangen en kerkgenootschappen zich op het kerkhof en in de kerk vereenigd hadden. De lijkstoet werd gevolgd door de [illegible], alle geneesheeren uit dit [illegible], vele [illegible] en de meeste geestelijken dezer gemeente. Eene godsdienstoefening, onder leiding van ds. *Coolhaas van der Woude*, besloot deze treurige plegtigheid.

Op nieuw is hier eene zeer treurige gebeurtenis bekend geworden. De zoon van *Lukas Mulder*, voor 't eerst uit het huis van zijne ouders bij een neef van hem aan boord gekomen, is te Amsterdam over boord gevallen en verdronken, in den ouderdom van nog geen 17 jaren. De stuurman, een veelbelovende zoon van meester *Bontkes*, te Wildervank, heeft den drenkeling willen redden, maar helaas, die edele menschenvriend werd het offer zijner menschlievendheid. Beide deze jongelingen waren bemind en geacht bij hunne medeburgers, en wat de ouders hieronder lijden, kan ieder ligt beseffen.

GRONINGEN 8 Maart. Even als onlangs uit de provincie Limburg omtrent zekeren persoon uit Weert werd gemeld dat hij verdacht werd gehouden in eene correctionele zaak valsche getuigenis te hebben afgelegd, ten gevolge waarvan hij in hechtenis was genomen, heeft ook te Uithuizermeeden zoodanig feit plaats gehad. De boerenknecht *J. B. Bosma* was ter zake eener regtspraak als getuige a decharge door een der beklaagden bijgebragt, waarvan de uitslag was, dat bedoelde beklaagde werd vrijgesproken en de beide anderen veroordeeld. Later rees het vermoeden, dat genoemde getuige in dezen geen waarheid had gezegd, hetwelk aan de justitie werd medegedeeld, ten gevolge waarvan l.l. Maandag de heeren regter commissaris, benevens de substituut officier, vergezeld van den griffier bij de arrondissementsregtbank te Appingedam, te Uithuizermeeden verschenen, ten einde een groot aantal personen te hooren; na welk verhoor onmiddelijk bevel tot voorloopige aanhouding is gegeven en ten einde *Bosma* nog dienzelfden avond gevankelijk is overgebragt naar het huis van bewaring te Appingedam. Voorzeker al weder een treurig voorbeeld, waartoe gewetenloosheid en onkunde kunnen leiden. Moge het voor velen eene waarschuwing zijn, om zich te hoeden voor het misleiden der justitie.

De sterrekundigen kondigen aan, dat gedurende dit jaar twee kometen zigtbaar zullen zijn, de eerste reeds in de maand Maart.

— Deze winter, die in onze streken zoo zacht is, is op andere plaatsen strenger dan gewoonlijk. Te Smyrna, waar de vorige winter ook reeds zeer streng was, had de sneeuw, die men er eertijds bijna niet kende, den 27sten December j.l. de stad en het omliggende veld reeds met een dik kleed bedekt. Een sterke noordewind voerde ze met wolken in de straten, en men kon zich eerder voorstellen in eene stad van Noord-Duitschland te zijn dan in eene Oostersche plaats, bekend om haren zachten en gematigden hemel. De oranje- en citroenboomen, die aan de koude van 1857 waren ontkomen, schenen geheel vernield te zullen worden. "Wij zijn hier," zoo schrijft men uit die stad, "in eenen staat van vernieling. De olijfboom, die eertijds in het wild in onze vlakten groeide en dien men thans nog slechts met moeite kan behouden, zal spoedig bij ons zijne goudgele vruchten niet meer doen rijpen, en elders streken zoeken die zachter worden. De palmboom heeft ons bijna geheel verlaten, en de boomen van deze soort, die ons overblijven, sterven eenzaam, zonder dat men aan hunnen voet, zoools eertijds, toekomstige planten ziet opkomen."

GRONINGEN, 15 Maart. Heden nacht om streeks 3½ uur werden de bewoners der Gelkingestraat in hunne rust gestoord door een zwaren schok, welke bij onderzoek bleek veroorzaakt te zijn door het instorten van het achterste gedeelte der bovenverdieping van het pakhuis *de Eendragt*, staande in evengenoemde straat, welke met graan was beladen. Door den val der zware steenblokken is ook aan de daar kort bijgelegene woningen min of meer zware schade toegebragt. Men schrijft dit ongeval grootendeels toe aan het hevige stormweder, dat hier in de laatste dagen heerschte, ofschoon de wind op 't oogenblik dat dit voorviel, aanmerkelijk was bedaard. De schade aan het pakhuis is aanzienlijk.

— Bij het stormachtige weder van den 8sten, 9den en 10 dezer heeft het buiten- of zeewater op onderscheidene plaatsen dezer provincie eene aanmerkelijke hoogte bereikt, waardoor op sommige plaatsen nog al schade is aangerigt. Zoo is de bij de Nieuwezijlen nieuw aangelegde dijk ter inpoldering van buitengronden in Kollumerland en Nieuwkruisland overgeloopen en ongeveer 30 el lengte van den buitenkant afgeslagen. Te Stavoren is de kistvulling eenigzins uitgeslagen en langs de beschoeijing eenige verzakking ontstaan. Van het paalhoofd nabij de brug van den zeedijk aan Molkwerum is een gedeelte uitgeslagen. Te Scharl zijn de buitendijkslanden onder water geloopen.

— Dezer dagen is te Beerta in het land van *R. Roelfsema* een keisteen opgedolven, die volgens berekening, ongeveer de zwaarte hebben zal van 25,000 N. p. Opmerkelijk is het dat deze steen bestaat uit zwart-grijs graniet, dat aan de oppervlakte eenige duimen bijna tot albast is verbleekt en bijzonder hard is, terwijl de groote steenen te Ekamp, ¼ uur van daar opgegraven, allen bestaan uit bruin graniet, waarvan de kristallen zich gemakkelijk scheiden. Tevens verdient opmerking dat van deze steenen vroeger geen spoor werd ontdekt, tot zij langzamerhand meer in den weg van den ploeg kwamen en eindelijk het hoofd boven kregen.

ASSEN 3 Maart. Maandag l.l. heeft bij het tweede gesticht te Veenhuizen eene ontzettende gebeurtenis plaats gegrepen. De vrouw van den veldwachter *F.* zoude, voor zekeren kolonist *Morrhout* eenige gefrankeerde brieven bezorgen; doch daar zij zag dat deze niet behoorlijk digt gemaakt waren, ging zij met het daarbij behoorende briefport naar den afzender terug. Wat tusschen beide is voorgevallen, weet men niet zoo [illegible] in bevige woede, haalde [illegible] zijn huis te [illegible] de vrouw in 't hoofd, welke dadelijk ontzield voor zijne voeten [illegible]. De moordenaar werd terstond gegrepen en gebonden naar de gevangenis gebragt. Den volgenden dag is hij naar Assen getransporteerd.

MIDDELBURG 2 Maart. De verhuizing naar Brazilië neemt in alle streken van Kadzand toe. Nadat reeds vroeger eenigen derwaarts zijn vertrokken, maken zich thans enkele huisgezinnen, meest van Zuidzande, gereed, uit ongeveer 30 personen daartoe gereed. Allen behooren tot de minder gegoede arbeidende klasse.

Eervol ontslag verleend, bij besluit van 26 Februarij, met ingang van 15 dezer, aan den heer M. C. Paspoort van Grijpskerke, op zijn verzoek, als burgemeester van de stad Middelburg, onder dankbetuiging voor de in die betrekking bewezen diensten.

Bij besluit van 26 februarij is als blijk van Z. M. goedkeuring en tevredenheid o. a. verleend, de zilveren medaille, ingesteld bij besluit van 22 september 1855, en een loffelijk getuigschrift, aan J. Meerendonk, commies der 1ste klasse bij de directe belastingen te Middelburg, voor het verrigten van verschillende menschlievende daden; eene gratificatie van tien gulden en loffelijk getuigschrift aan ieder der volgende personen: D. Walrave en M. van den Berge, sloepschippers, en J. Klaasse Az., C. Haterboer, W. Duvalois, S. Duinhouwer en C. Klaasse, varensgezellen te Brouwershaven, voor het met levensgevaar door branding op hooge zee redden van acht personen van het op den 25sten Julij 1858 op de Kabeljauwsplaat omgeslagen ligterschip Meggelina.

MIDDELBURG 16 Maart. Eenige landbouwers op het eiland Tholen, hebben den heer B. W. A. E. baron Sloet tot Oldhuis, lid van de tweede kamer der staten generaal, eenen prachtigen kristallen beker op zilveren voet en voorzien van doelmatige inscriptie, vereerd.

Dit geschenk is hem den 12den dezer door den heer A. Geluk J. Az. landbouwer bij Tholen aangeboden, tot een blijvend aandenken voor hetgeen door dien heer, als voorsteller van het wetsontwerp tot afkoopbaarstelling der tienden, is verrigt.

— Wij vernemen dat de longziekte onder het rundvee dezer dagen is uitgebroken op de hofstede van J. de Ridder, onder de gemeente Noordgouwe, op het eiland Schouwen.

— In het laatst van februarij of in de eerste dagen dezer maand is door Petrus van de Winkel, graankooper te Lokeren, aan Jan Cornelis Leunen, schipper, wonende te Axel, toevertrouwd eene hoeveelheid van 300 mudden tarwe, in 280 zakken, ter waarde van *f* 2300, om deze met zijn schip te vervoeren naar Antwerpen naar het kantoor van Martens & co. In plaats daarvan heeft hij die tarwe naar Middelburg vervoerd, alhier verkocht, zich de opbrengst daarvan toegeëigend en daarmede, met achterlating van het schip of de schuit, de vlugt genomen.

De politie alhier houdt zich reeds met een onderzoek bezig.

ITALIE.

Den 22sten Februarij heeft de kardinaal *Antonelli* aan de Fransche en Oostenrijksche gezanten eene nota overhandigd, houdende, dat Paus *Pius IX* zich krachtig genoeg rekent om zijne regering in zijne Staten te doen eerbiedigen; — dat, al ware dit anders, hij zich toch als vader der geloovigen in zijne goddelijke zending tot behoud des vredes en der broederlijke liefde onder hen, zich verpligt acht, te verhoeden, dat eene verlenging der bezetting zijner Staten door vreemde troepen aanleiding zoude geven tot het eerstoren van den vrede; — dat Z. H., dankbaar voor de hem door den Keizer der Franschen en den Keizer van Oostenrijk verleenden bijstand, beide mogendheden uitnoodigt om met hem de noodige maatregelen te nemen, opdat "binnen den kortst mogelijken tijd" zijne Staten door de Fransche en Oostenrijksche troepen zullen worden ontruimd.

— Aan het Napelsche gouvernement hangt een dreigend gevaar boven het hoofd. Men weet dat eenigen tijd geleden een aantal staatkundige gevangenen, die sedert den opstand van 1848 in den kerker gezucht hadden, waaronder de voormalige minister, de heer Poërio, door de regering op een schip gebragt zijn om als ballingen naar Noord-Amerika te worden overgebragt. Niet dan met groote moeite en tegen hoog geld gelukte het een scheepskapitein te vinden, die de vrij lastige vracht wilde innemen. Poërio en zijne landgenooten werden te Cadix op het Noord-Amerikaansche handelsvaartuig *David Stewart* ingescheept, en Napels dacht nu voor goed van deze personen te zijn ontslagen.

Het hoeft echter buiten den waard gerekend. Ter nauwernood had het schip het midden van den oceaan bereikt en was door het escorte van Napelsche oorlogschepen verlaten, toen de ballingen gezamenlijk in opstand kwamen en den bevelhebber dwongen om den steven te wenden en hen naar Ierland te brengen.

Zij zijn daar den 5den dezer aangekomen en zullen waarschijnlijk niet lang dralen om naar Italie terug te keeren, waar zij bij de tegenwoordige spanning gelegenheid genoeg zullen vinden, om den haat der bevolking tegen hunn regeringen aan te wakkeren.

Zij zullen dit te eerder, daar zij er op kunnen rekenen, in Sardinie met open armen te worden ontvangen. Het Sardinische gouvernement toch had reeds de maatregelen genomen om den heer Poërio en zijne landgenooten bij hunne aankomst in de Vereenigde Staten met de noodige geldmiddelen te voorzien, ten einde terstond naar Italie te kunnen terugkeeren.

— Den 3den dezer is te Turyn, gelijk reeds gemeld is, voor het publiek de gelegenheid opengesteld om in te schrijven in de geldleening tot bekostiging der krijgstoerustingen. Een schrijven uit Turyn van den 4den dezer, afkomstig van eenen liberalen berigtgever, zegt:

"Het aantal lieden, welke in de Sardinische leening willen inschrijven, is hier zoo groot, dat men aan de bureaux, alwaar de inschrijvingen aangenomen worden, elkander verdringt. Er is zulk een toeloop van menschen, dat, bij voorbeeld, een arme priester, die voor tien francs rente wilde inschrijven, de helft van zijnen tabbert in het gedrang gelaten heeft.

Naar men berekent, is het gezamenlijk bedrag der inschrijvingen hier ter stede alsmede in de provincien, alwaar de deelneming over het algemeen goed is, nu reeds zoo groot of welligt grooter dan de door het gouvernement gevraagde som. Het opmerkelijkste is, dat de inschrijvingen meestal ieder van een klein bedrag zijn.

Het is een hartverheffend tooneel te zien hoe het volk sedert verscheidene jaren in zijne voornaamste producten, de zijde en den wijn, telkens door een schier volslagen misgewas is getroffen, en hoewel [illegible] zware beproevingen heeft doorgestaan, het zal aan Frankrijk en aan Europa op nieuw bewijzen dat de oorlog thans in geheel Italie als het ware [illegible]. De Oostenrijksche dagbladen [illegible] gouvernement: "Zorgt gij voor geld, dat de oorlog populair is, geef dan in uw eigen land gelegenheid om in de leening in te schrijven: dan zullen wij zien of de leening spoedig vol komt." Het gouvernement heeft nu [illegible] en de gezegde uitkomst is nu reeds zeker.

De krijgstoerustingen worden in Sardinie voortgezet, [illegible] de tijdsomstandigheden [illegible] wekkende wapening van Oostenrijk. Nog dezer dagen ontving men te Turyn het berigt dat het Oostenrijksche garnizoen van Piacenza verlangd van 7000 op 12,000 man zal worden gebragt en dat alles er op den voet van oorlog werd geregeld.

ENGELAND.

LONDEN, 9 Maart. De Londensche dagbladen bevestigen het berigt, dat de baron Poërio en de andere politieke gevangenen, die door het Napelsche gouvernement naar Noord-Amerika waren gezonden, in Ierland aangekomen zijn. Zij zijn zeventig in getal waaronder verscheiden edellieden, zeven priesters en een bisschop. Het is hun natuurlijk niet belet op den Britschen grond te landen en er in volle vrijheid te verkeeren. Wat hunne plannen waren was nog niet bekend. Men wist niet, of zij in Engeland zouden blijven of naar Italie terugkeeren. Dat zij in Piemont met opene armen zouden worden ontvangen, werd voor zeker gehouden.

De heer Poërio en zijne landgenooten hebben zich, daags na hunne aankomst te Queenstown, Ierland, bij den lord-mayor van Cork vervoegd, om hem te verhalen hoe zij in Ierland gekomen waren, en om hun aan boord gehouden gedrag te regtvaardigen, daar zij zouden kunnen schijnen te vallen onder de strafbepalingen tegen schepelingen, die op zee den scheepsbevelhebber wederstaan en het schip aan zijne leiding onttrekken, welk misdrijf door de Engelsche wetgeving als eene soort van zeeroover[ij] beschouwd wordt.

Na hetgeen van regeringswege aan het Lagerhuis is medegedeeld, zijn zij niet aan dat misdrijf schuldig. Een van de bewindsheden gaf, in de zitting van den 8 dezer, op eene hem gedane vraag ten antwoord, dat de Napelsche ballingen, volgens een bij het Gouvernement ontvangen berigt, zich niet op zee meester van het schip hadden gemaakt, maar eenvoudig den kapitein hadden verzocht, om hen naar de reede van Cork, in plaats van naar Amerika te brengen, welke mededeeling groot gelach in de vergadering verwekte.

Evenwel is uit het omstandige verhaal van een dagblad van Cork op te maken, dat de bevelhebber van het schip, een N.-Amerikaan, niet dadelijk aan het verlangen der Napelsche ballingen heeft voldaan, — maar voor bedreigingen van de door getal sterkte overmagtige tegenpartij gebukt heeft. Hij had trouwens ook eenige reden, om, in ernst of in schijn, tegenweer te bieden, daar hij bij het vertrek uit Cadix slechts twee derde gedeelten van den bedongen vrachtprijs ontvangen had. Ook waren de ballingen in staat, om desnoods uitvoering te geven aan de bedreiging dat zij het bestuur van het vaartuig aan den kapitein en zijn scheepsvolk ontnemen zouden; want een ervaren Napolitaansch zeeman, een zoon van een der ballingen, den heer Settembrini, had zich te Cadix onder een anderen naam door den bevelhebber van het amerikaansche schip als matroos laten aannemen, en hij had als zoodanig aanvankelijk met de overige bemanning dienst gedaan. Deze zeeman schijnt door het Italiaansche genootschap te Londen uit Engeland, alwaar hij in dienst der stoombootmaatschappij was, afgezonden te zijn, om te Cadix pogingen tot bevrijding der ballingen te doen.

Hetzelfde verhaal zegt, dat de ballingen, ook zelfs Poërio, er vrij welvarend uitzagen en geenszins het voorkomen hadden van lieden, die eene bezondere harde behandeling hadden ondergaan. Daar zij evenwel zonder geldmiddelen waren, zijn te Cork giften voor hen ingezameld.

De *Times* spoort het Engelsche volk dringend aan om die Italianen niet openlijke eerbewijzen te ontvangen. Het zijn, volgens dat blad, edele en vaderlandslievende mannen, die in 1848 ter goedertrouw den Napelschen troon hebben gered en die niet in eenen adem met Mazzini, en dergelijke Italiaansche zamenzweerders en volksmenners genoemd mogen worden. "Zulke mannen [roept de *Times* uit] verdienen de toegenegenheid van een vrij volk, en wij zullen onszelven eer aandoen door hun eer aan te doen."

— De kardinaal Wiseman heeft een herderlijk schrijven rondgezonden, waarin hij aantoont dat, — mogt de oorlog werkelijk uitbarsten, men er het einde niet zoo gemakkelijk van zou kunnen zien. Daarom beklaagt hij het ook zoo zeer, dat de natiën, welke dezen oorlog willen, het gezag en de Souvereiniteit des Pausen tot voorwendsel van een zoo geducht bloedbad nemen.

— Gedurende 1858 zijn alleen te Southampton uit Frankrijk aangevoerd zeventig millioen eijeren, zijnde bijna evenveel als in alle andere havens van het rijk, zoodat de geheele invoer op honderd millioen gerekend kan worden, gemiddeld eene waarde vertegenwoordigende [volgens den prijs in Engeland] van £ 350,000, of vier millioen twee honderd duizend gulden.

FRANKRIJK.

Even als het weder, heeft ook de staatkunde tegenwoordig hare *Maartsche buijen*. Nauwelijks zijn de gemoederen in Frankrijk, ten gevolge van het bekende artikel van den *Moniteur*, gevolgd door het ontslag van prins *Napoleon* als minister van Algerie en de koloniën, gerustgesteld ten aanzien der gezindheid van den Keizer, of er beginnen weer onrustbarende geruchten op te komen. Zoo wilde men b. v. weten, dat de krijgstoerustingen volstrekt niet hebben opgehouden; dat een aanzienlijk aantal kanonneerbooten, gewapend met stukken volgens het nieuwe stelsel, weldra gereed moeten zijn; dat het ontslag van prins *Napoleon* slechts van tijdelijken aard is, zoodat men hem reeds spoedig tot zijne vorige betrekking geroepen zal zien, en een aantal andere geruchten meer, op wier waarschijnlijkheid wel veel af te dingen zal vallen.

Het ontslag, door prins *Napoleon* als minister van Algerie en koloniën gevraagd en verkregen, wordt op verschillende wijzen besproken. Uit eene goede bron wordt dienaangaande het volgende medegedeeld: "Zedert reeds de spanning, door de Italiaansche kwestie veroorzaakt, heeft geduurd, heerschte er in den ministerraad eene groote verdeeldheid tusschen prins *Napoleon* en eenige ministers, — meer bijzonderlijk den heer *Walewski*, minister van buitenlandsche zaken. De persoonlijke politiek van prins *Napoleon* is in den grond dezelfde als de politiek des Keizers. Hij zegt [illegible] in weinige woorden zamen te vatten: voor het binnenland eene vrijheid door wetten geregeld en gewaarborgd, meer vrijgevigheid jegens de openbare meening en de pers; voor het buitenland, verlichting [illegible] in zoo verre zij niet in strijd zijn met [illegible] van den voortgang der liberale denkbeelden.

Wat Italie betreft, bestaat ook dezelfde overeenstemming tusschen den Keizer en zijn neef. Het huwelijk van den laatsten met eene Sardinische prinses is, zoo al niet het voorwendsel, dan toch het middel geweest tot het sluiten van een verbond met Sardinie, dat naar den schijn alleen defensief, in den grond echter ook offensief is. Het ontslag des prinsen is dus inderdaad niets dan een schijnbare waarborg aan de voorstanders van den vrede, zoo in het ministerie als in den boezem der wetgevende vergadering gegeven, en moet tevens dienen om de buitenlandsche kabinetten gerust te stellen.

Het ontslag van prins *Napoleon* heeft ook het ontslag ten gevolge gehad van een aantal ambtenaren bij den raad van Algerie en het ministerie van koloniën, onder anderen dat van den heer *Emile de Girardin*. Laatstgenoemde verkondigt luide, dat wij binnen drie maanden belangrijke gebeurtenissen zullen zien plaats grijpen.

— Te midden van het bedenkelijke van den tegenwoordigen toestand is er te Parijs aan bals, concerten, comedies, enz. geen gebrek. Onder al deze schitterende feesten muntte vooral uit het gemaskerd bal, dat Maandag avond op het paleis der Tuilerien werd gegeven. De Keizer was gekleed in den uniform van kolonel der Cent-Gardes, met laken met gouden epaulotten. De Keizerin droeg een satijnen kleed, op ongeloofelijk rijke wijze met goud en juweelen versierd; zij was met poeder gekapt *a la Marie Antoinette*. Prinses *Mathilde* droeg een antiek costuum, prinses *Clotilde* dat van *Maria Stuart*. Toen de voorstelijke personen hunne plaatsen hadden ingenomen, kwam de eerste quadrille binnen. Een wagen met bloemen, levende menschelijke bloemen, werd getrokken door vijf cavaliers in het costuum van Alpenherders en tuinlieden. De dames, welke de bloemen moesten voorstellen, stegen van den wagen af, en vingen eerst een levendigen, later een meer deftigen dans aan met de tuinlieden, die den wagen getrokken hadden. Toen de dans was afgeloopen, werd de wagen weder op dezelfde wijze uit de zaal verwijderd.

De tweede quadrille was zamengesteld uit een groep heidens en heidinnen met hunne opperhoofden, kinderen, enz. Ook zij hadden een wagen bij zich en, nadat zij verschillende fraaije tableaux vivants hadden voorgesteld, werd door de mannen en vrouwen eene soort van mazurka gedanst onder begeleiding van eene hoogst karakteristieke muzijk.

Zoo zoekt men in de hoogere kringen van Parijs de aandacht af te trekken van de sombere wolken, die den staatkundigen hemel bedekken.

— Te Agen wordt iedereen die op de straat een aalmoes *geeft* met eene geldboete gestraft ten voordeele der daar zeer goed ingerigte armenhuizen. Deze politie-maatregel heeft bereids zeer goede resultaten gehad.

— Men weet dat onlangs te Parijs eene demonstratie bij prins Napoleon plaats greep, die veel gerucht maakte, vooral om de woorden bij die gelegenheid gesproken. De te Parijs verblijf houdende Italiaansche uitgewekenen hadden zich naar den prins begeven, om hem met zijn huwelijk geluk te wenschen; [illegible] inderdaad, om eene demonstratie te doen ten gunste van hetgeen men de Italiaansche zaak noemt. Prins Napoleon ontving de deputatie met eene in 't oog loopende voorkomendheid en drukte daarbij den heer Sterbini, oud-minister der Romeinsche republiek, die hierbij als woordvoerder fungeerde, hartelijk de hand. Ten einde zich omtrent den aard dezer demonstratie een beter denkbeeld te vormen, deelen dagbladen thans de loopbaan mede, die de heer Sterbini op het staatkundig tooneel heeft afgelegd.

Reeds bij de beroeringen in den Kerkelijken Staat van het jaar 1831 speelde Sterbini eene werkzame rol. Hij was het, die toen te vergeefs de Romeinsche vrijheidsmannen aanspoorde om den Paus vervallen van den troon te verklaren. Dien ten gevolge werd hij na het herstel der orde verbannen. Maar krachtens eene amnestie naar Rome teruggekeerd, werd hij een der werkzaamste agenten van het "Jong Italie." Hij werkte in 1848 mede tot omverwerping van den pauselijken troon, en werd, na den sluipmoord op den graaf Rossi gepleegd, den Paus als minister opgedrongen, welk staatsambt hij onder de republiek bleef bekleeden tot het Fransche leger daar een einde aan maakte.

Na het herstel der pauselijke regering werd een onderzoek naar de moordenaars van graaf Rossi ingesteld. Sterbini, van medepligtigheid beschuldigd werd door de regtbank veroordeeld. Hij wachtte zich wel voor zijne regters te verschijnen, en vergenoegde zich met ijdele protesten tegen het vonnis in de Parijsche bladen te plaatsen, waarin onder meer ook verzwegen werd, dat, gedurende de republiek de geliefkoosde kreet van het gepeupel was: "Leve Sterbini! Leve de democratische dolk die Rossi doodde."

Di[illegible] Sterbini treedt dus als tolk der Italiaansche belangen bij prins Napoleon op. En deze ontvangt den man, die wegens medepligtigheid aan een sluipmoord gerigtelijk veroordeeld is, met ingenomenheid, en reikt hem de hand. Het is bijna niet te gelooven, dat nog geen jaar verstreken is, sedert Pierri en Orsini te Parijs onthoofd werden.

Ook uit andere omstandigheden blijkt het dat de houding van den neef des Keizers [thans de schoonzoon van den Koning van Sardinie] zeer vreemd is. Hij laat zijne sympathie voor het Italiaansche volk bij meer dan eene gelegenheid blijken, en geeft niet onduidelijk zijn wensch naar een bevrijdingsoorlog te kennen. In hoogere kringen geraakt men daarom eenigzins een weinig met prins Napoleon verlegen, en de minister de Persigny, die bepaaldelijk den vrede voorstaat, heeft l.l. Zondag eene alles behalve minzame woordenwisseling met hem gehad, waarin hij onder anderen den prins maar al te duidelijk den verderver zijner dynastie noemde. Ook in andere kringen schijnt men openlijk aan den dag te leggen hoe weinig goedkeuring de houding van den neef des Keizers vindt.

— Op een der laatste gecostumeerde bals in de groote wereld van Parijs werd door eene dame op eene [illegible] gedachte wijze de Diplomatie voorgesteld, de nieuwe godheid van den hedendaagschen Olympus. Zij droeg het dubbel masker van Janus: het eene aangezigt glimlachte, het andere fronsde de wenkbrauwen; in de eene hand hield zij een scheda, in de andere eene zwaardeen, [illegible] en zij danste een nieuwen pas, het *Ultimatum*, waarbij "pas" vooruit en twee passen achteruit worden gedaan.

[illegible] in Frankrijk, in het verleden, bankbiljetten en andere papieren [illegible] 's rijks brievenpost te verzenden [illegible] dat verbod opgeheven niet wordt gehandhaafd. Thans is aan het Wetgevend Ligchaam eene wet voorgedragen bepalende dat men die papieren geld waarde in eenen brief [illegible] mits men daarvan [illegible] betaling van 10 cent[imes] voor elke honderd francs het [illegible] bedrag [illegible] Voor de [illegible] de administratie der posterij [illegible] dagelijksche [illegible]

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GLOERSEKER, REDACTEUR.

$1,00 per jaar, in vooruitbetaling.

WOENSDAG, 13 APRIL 1859.

Aan mijne Landgenooten in Michigan, Wisconsin & Minnesota.

Gedurende bijna negen jaren had ik het genoegen, eerst voor Wisconsin alleen en later tevens voor Michigan en Minnesota als Nederlandsch Consul uwe belangen naar mijn beste vermogen waar te nemen; en het verheugt mij, de getuigenis te mogen afleggen, dat, voor zoo verre mij bekend is, onze betrekkingen wederzijds, met ééne enkele uitzondering welligt, steeds aangenaam en vriendschappelijk is geweest. Wanneer ik niet altijd het in mijne magt had, u van nut te zijn, de wil daartoe heeft mij nooit ontbroken.

Deze betrekking heeft nu ophouden. De bevolking van mijn Distrikt namelijk deed mij jongstleden November de eer aan der verkiezing tot lid der Wetgevende Vergadering van Wisconsin, eene onderscheiding, die ik als de eerste Nederlander, wien zij in desen Staat heeft mogen te beurt vallen, op hoogen prijs stelde.

Als burger dezes Staats en der Vereenigde Staten achtte ik mijne pligten jegens het land mijner aanneming grooter en gewigtiger, dan die jegens het land mijner geboorte, hoe sterk de banden ook zijn mogen, waarmede ik mij nog steeds aan het land onzer Vaderen gehecht voele. Ik aarzelde daarom niet mij de keuze te laten welgevallen; en daar de Constitutie van Wisconsin verbiedt eenen post onder eene vreemde mogendheid met die van Volksvertegenwoordiger te vereenigen, heb ik het ambt van Consul nedergelegd.

Met veel voldoening ontving ik het berigt, dat Z. M. de Koning de aanbeveling van mijn neef den heer Johan P. Voswinkel Dorselen in gunstige overweging genomen en hem tot mijn opvolger in het Consulaat voor Michigan, Wisconsin en Minnesota benoemd had. Ik heb alle reden, om den nieuw benoemden Consul in uw volle vertrouwen aan te bevelen, en verzoek u, om voortaan alle communicatiën voor het Consulaat aan zijn adres, hetwelk elders in dit blad voorkomt, op te zenden.

En hiermede, waarde landgenooten! neem ik als Nederlandsch Consul van u allen afscheid, in de hoop van als Nederlander, vriend en medeburger ook hierna niet geheel van u te zullen worden vergeten. G. VAN STEENWYK.

Kilbourn City, Columbia County, Wis. den 6den April 1859.

DE WOEKERWET.

Deze gewigtige wet is op den 5 April l.l. in werking gekomen. Dezelve is bestemd om voor te komen, dat er geld tegen meer dan 12 percent in het jaar wordt geleend of uitgezet, en wij twijfelen er niet aan, of die christelijke en menschlievende personen, die gewoon zijn geld te leenen tegen den matigen interest van maar 25 percent in de drie maanden, dat is tegen 100 percent in het jaar, zullen nu wel leelijk op hunnen neus sitten kijken. Men houde goed in het oog, dat elke schuldbrief, of elk dergelijk verbindend geschrift, dat met woeker is besmet, *nul en geener waarde* is, en tevens dat de leener of burger tot schadevergoeding drie dubbel het bedrag mag eischen, dat hij meer dan 12 percent betaald heeft. Wij raden elken goeden burger aan deze wet na te komen—daar 12 percent een ruime interest is, waarmede elk eerlijk man moest tevreden zijn. Een zeer hooge interest staat gelijk met eene zeer slechte securiteit.

Volgens gezegde wet is de eigenlijke koers van interest op geleend of uitgezet geld zeven percent in het jaar; doch het is geoorloofd eenen hoogeren interest, tot 12 percent toe, te nemen, maar dan moet hetgeen meer dan zeven percent in het jaar betaald wordt, duidelijk op schrift wordt uitgedrukt. Hij die meer dan 12 percent betaald heeft, mag den persoon, aan wien die betaling geschied is, geregtelijk vervolgen, mits zijne klagt indienende binnen een jaar, nadat die meer dan 12 percent bedragende interest betaald is; en als de zaak voor het hof bewezen wordt, wordt elke schuldbrief, elk contract enz. nul verklaard, en de schuldige veroordeeld tot de teruggave van driemaal het meer dan 12 percent in het jaar betaalde, en tot de betaling der proceskosten.

Hoezee voor de woekerwet van Wisconsin! Weg met de woekeraars!

ONS ASSEMBLYLID.—Het is zeer goed bekend, dat wij ons verleden najaar tegen de verkiezing van den heer G. van Steenwijk voor de Assembly verzet hebben, hoofdzakelijk om reden wij meenden, dat er oneerlijke middelen waren gebruikt, om zijne benoeming te bewerkstelligen, en omdat hij het met den gouverneur eens was ten opzigte van de Land Grand affaire. Na zijne verkiezing zeiden wij, dat het ons voornemen was, alle vooroordeel ter zijde te werpen, en hem naar zijne daden te beoordeelen. In zoo verre wij konden, de door hem gedurende de zitting der Legislatuur gevolgde gedragslijn hebbende nagegaan, achten wij ons thans aan hem verpligt te verklaren, dat, voor zoo ver wij die te weten zijn gekomen, zijne daden onze hartelijke goedkeuring hebben verworven. Hij was onbetwistbaar een invloedrijk lid, en wij houden het voor zeker, dat hij met vermeerderd vertrouwen en verhoogde achting tot zijne constituenten terugkeert. — *Kilbourn City Mirror.*

EEN LEVEND BIERVAT. — De *Anzeiger des Westens* van St. Louis, die, in het voorbijgaan gezegd, sedert eenige dagen in een vergroot formaat verschijnt, bevat onder datum 16 Maart het volgende:

De heer Frank Laumann, die op den hoek van Chamber straat een biersalon heeft, en, gelijk wij gisteren melden, in eene weddingschap om $150 aannam, in den tijd van 12 uren 150 glazen bier te drinken, won de weddingschap. Deze, die in Noord St. Louis onder den naam van "Pruische consul" bekend is, moest na zijne taak te helden volbragt, nog heel op zijn gemak een fleschje Rijnwijn hebben gekraakt.

Honderden menschen stroomden den gauschen dag door zijne woning, om Laumann te zien, die, geheel zachtmoedig op eenen gemakkelijken stoel zittende, met de lange pijp in den mond, 12 uren lang, met tusschenpoozingen van 5 minuten, een glas bier dronk.

WAT LAAT. — Te Warschau zat een oude schoenlapper in zijne werkplaats en lapte en klopte, dat het een aard had. Om hetgeen er in de wereld gebeurde bekommerde hij zich sedert menig jaar niet meer. Zoo trad er een bekende bij hem binnen. "Zie hier," zeide hij, "de schitterende Helena medaille. Napoleon heeft mij dezelve gezonden, omdat ik onder den ouden heb gediend." Dat hebt gij immers ook! Waarom draagt gij u dus niet aan!"

[illegible] het niet, het schaadt niet, dacht de schoenlapper en ging naar de kanselarij en leverde daar zijne getuigschriften in, welke hij onder den ouden Napoleon bevochten had. Na eenige weken kwam ook wezenlijk de Helena medaille, maar tevens een brein van het legioen van eer en eene aanstelling als officier der garde en bovendien eene aanwijzing tot ontvangst der achterstallige officiersoldij, alles voor den armen schoenmaker. Men had namelijk in het ministerie van oorlog te Parijs ontdekt, dat den dapperen Poolschen soldaat op het slagveld bij Smolensko, het kruis van eer en de aanstelling tot officier was toegewezen; doch de gelukkige was zwaar gewond van het slagveld gedragen en er was sedert niet van hem gehoord. Tot dit late geluk heeft niet weinig bijgedragen, dat Napoleon met de Russen en Polen goede vrienden zijn en nog meer worden wil.

GENEZING VAN DEN ZWARTEN KANKER. — De Parijzenaars hebben het zeer druk over eenen geheimzinnigen doctor, *M. Vries*, bijgenaamd "de zwarte doctor van Java," die, zeggen zij, de wonderbaarste genezingen heeft bewerkstelligd. Hij is het praatje van den dag en zijn raad wordt zelfs tegen de buitensporigste prijzen gezocht, tot groot verdriet van de faculteits geneesheeren, die een regtsgeding tegen hem hebben aangegaan voor onwettig practiseren. Er is door velen der invloedrijkste leden van het Instituut en door vele hooggeplaatste personen, die door den zwarten doctor genezen zijn, een verzoekschrift bij den keizer ingediend, om hem tegen hunne vervolgingen te beschermen. Onder de welbekende personen, welke deze geneesheer van de "Duizend en een nacht arabische vertellingen," heeft welgedaan, geven zij den heer Adolphe Sax op, die van eene ijsselijke en tot hier toe ongeneeslijke ziekte gered werd. Adolphe had eenen zwarten kanker op zijne lip, die hem, sedert 1853, onuitsprekelijke pijn had doen lijden. De heeren Ricord en Velpeau hadden alle hoop laten varen om hem te genezen, hetzij met inwendige middelen, hetzij met het mes. Sax was tot dat uiterste gekomen, hetwelk eene ijsselijke operatie noodzakelijk maakte; zijne lippen, zijne wang moesten worden opgeofferd, zijn gezigt voor altijd misvormd, en dan nog met weinig kans op herstel.

De zwarte doctor onderzocht hem. Hij zeide hem, dat zijne ziekte zwarte kanker was, doch dat hij dien kon genezen. Hij begon zijne behandeling laatstleden Junij; en door een goeden leefregel en inwendige middelen bevond Sax zich in den tijd van zes maanden wel. In November scheen de ziekte erger dan ooit, doch Vries was vol vertrouwen. Hij zeide tot zijnen patient, dat hij zich moest laten photograperen; doch dezen eisch voor ongerijmd houdende, weigerde de laatste er aan te voldoen, doch, door te dreigen hem aan zijn lot te zullen overlaten, slaagde doctor Vries er eindelijk in, eene afbeelding van hem te krijgen. "Ik verlang dit portret," zeide hij, "van u, in dezen staat, omdat zonder hetzelve: als gij genezen zijt, anderen niet zullen gelooven, dat gij ooit waart gelijk gij waart. Binnen eenige dagen zult gij beter zijn.

En inderdaad, eenige dagen nadat de ontsteking ijsselijk werd, werd het gezwel afzigtelijker dan ooit. Het geleek op eene glimmende kool, die het gezigt van den armen Sax verteerde. Doch, het is wonderlijk om te zeggen, het vuur scheen slechts het kwaad te verteren; de kanker alleen verbrandde, en deszelfs verkoolde stukken, van welke sommigen ter groote eener kers waren, vielen er uit. Heden is er zelfs niet het minste litteeken te vinden, van deze vreesselijke ziekte, tegen welke de geleerden geene magt hadden.

Uit dankbaarheid voor deze wonderbare genezing, gaven Sax vrienden een maal, bestaande uit 150 *Converts*. Onder de gasten bevonden zich Auber, Halevy, Berlioz, en andere beroemde toonkunstenaars, en dit feest werd met geestdrift gevierd. De zwarte doctor zeide slechts weinig, maar hij at goed, en werd hoog vereerd. — *Boston Post.*

EEN REUZEN GERAAMTE. — Op eene landhoeve van den heer Colvin, vier mijlen van de stad Mononghela af, is een aantal graven geopend, die niet in het minste op de graven van Indianen gelijken, welke laatsten in grooten getale aan de Monongheia en hare nevenstroomen gevonden worden. In deze lente liet de heer Colvin op gorsland (*bottom land*), dat aan de Pigeon Creek grensde, ploegen. Dit stuk gronds werd "Fort Field" (Fortland) genaamd, wegens de groote menigte gepunte keisteenen, steenen bijlen, hoopen mosselschelpen en andere sporen van eene oude legerplaats der oorspronkelijke bewoners, die daar gevonden werden. Het was reeds vroeger geploegd, maar niet zoo diep. De opmerkzaamheid van den heer Colvin werd daardoor opgewekt, dat op een gedeelte des velds zijn ploeg eenige voeten ver over vlakke steenen gleed, die, ongeveer 6 of 8 duim diep, horizontaal onder de oppervlakte des bodems lagen. Hij onderzocht een dezer vlakke steenen en toen hij deuzelven opligtte, vond hij menschenbeenderen van ontzaggelijke grootte en dikte, zeldzame, merkwaardige pottebakkerswerken en schelpen sieraden, die kunstig en fraai bewerkt waren, en volgens den schijn in de ooren waren gedragen. Doctor Keys van Bentlysville en andere ontleedkundigen verklaarden, nadat zij een der dijbeenderen gemeten hadden, dat het geraamte van een menschelijk wezen afkomstig was, hetwelk ten minste eene hoogte van acht voet moet hebben gehad. Uit de ligging der beenderen in het gewelf onder den steen blijkt, dat de lijken naar allen schijn in eene zittende houding begraven zijn, daar de beenderen des hoofds en des romps gezamentlijk in eenen hoop zijn in een gevallen, terwijl de beenen aan den voet des gewelfs verstrooid liggen. Op den bodem van vele dezer graven werden desgelijks verscheidene artikelen van opschik en sieraden van zeer kenrig en fraai werk gevonden, die eene grootere behendigheid aanduiden, dan gewoonlijk de Indianen bezitten, benevens pottebakkers zaken en krijgsgereedschappen en wapenen. De graven in die nabuurschap tellen eenige honderden en wijzen aan, dat het stuk lands to eeniger tijd eene ruime, uitgestrekte begraafplaats geweest is. Aldus verhaalt de Pittsburgh *Chronicle.*

Uitbarsting van eenen vuurspuwenden berg op eenen der Sandwich eilanden.

Vulcanische uitbarstingen zijn talrijk op Hawaii, maar zelfs de oudste inwoner herinnert zich niet, dat er ooit zulk eene schoone en hevige geweest is als deze. Waarschijnlijk was de hoeveelheid lava, die in 1855 uit den krater van den Mokuaweoweo voortkwam, grooter, maar dezelve werd niet in zuilen boven den mond des kraters opgeworpen, maar liep eenvoudig uit de zijde des kraters door een diep dal — zoodat zij eerst eenige mijlen beneden den krater te voorschijn kwam.

Bij de eerste aankondiging van de jongste uitbarsting snelden een aantal personen van Honolulu waaronder redacteurs, natuurkundigen, merkwaardigheidzoekers en anderen, naar de schouwplaats. De uitbarsting had plaats op den berg, bekend als de Mauna Loa, nabij het midden van het eiland Hawaii. De *Advertiser* beschrijft aldus het tooneel en de omstandigheden dezer ramp:

"Deze nieuwe krater, voor welken wij in de landtaal geenen naam vinden dan "*Pele hou*," (de nieuwe uitbarsting) komt voor aan de noordelijke helling van den Mauna Loa, ter hoogte van ongeveer 8,500 voet boven de zee, en op gelijken afstand van den top des bergs. Hij is tien of meer mijlen westelijk en ongeveer 4,000 voet lager, dan de laatste uitbarsting van 1855, bekend als die van den Mokuaweoweo. Van den afstand, waarop wij ons bevonden, beschouwd, ongeveer tien mijlen, en van verschillende punten van waarneming, scheen hij kriegvormig te zijn, zijnde deszelfs hoogte ongeveer gelijk aan deszelfs breedte, en misschien aan den mond 800 voet over het kruis. De lava loopt niet alleen eenvoudig uit de zijde van den krater, gelijk water over den rand eener kom, maar wordt in onophoudelijke zuilen omhoog geworpen, zeer veel gelijkende op de geijsers of springbronnen, gelijk die in aardrijkskundige schoolboeken worden voorgesteld. Somtijds, als hij zeer werkzaam is, schiet er een toren of kegel van lava omhoog, gelijk eene vuurpijl of in de gedaante eener ontzaggelijke pyramide, tot eene hoogte van bijna tweemaal de doorsnede des kraters. Als de mond des kraters vijf honderd voet over het kruis is, dan moet de regtstandige zuil van acht honderd tot duizend voet hoog zijn! Dezelve dan met eenen verrukkelijken bezetting, kon men de vuurzuilen zich zien verspreiden en in allerlei gedaanten nedervallen, gelijk eene schoone fontein.

Dit gedeelte des schouwspels was van eene wezenlijke pracht—geene woorden kunnen er onzen lezers een volledig denkbeeld van geven. Het vurige rood der gesmolten lava, die telkens van gedaante veranderde, van het eenvoudige borrelen eener wel in het springen der hoogst denkbare fontein, is een tooneel, dat, eens gezien, in al zijne pracht en grootheid, in het geheugen zal blijven geprent van den aanschouwer, tot aan zijnen dood. Groote stukken gloeijend lavasteen, honderden zoo geene duizenden tonnen zwaar (eene ton is twee duizend pond), met eene onbegrijpelijke kracht hoog boven de vloeibare massa omhoog geslingerd, kon men tijd tot tijd buiten of op den rand des kraters zien vallen, en dan, van de hoogten tuimelende, over de afgronden rollende, voor eenige oogenblikken schitterende, en dan koud en zwart wordende, onder de massa rondliggende lava zien verloren gaan. Zoo ontzettend grootsch, zoo schoon is dit steeds afwisselende tooneel, dat de toeschouwer die het van eene goede plaats af ziet, niet kan nalaten er uren achtereen met groote verrukking en toenemende geestdrift naar te staren. De eenige oorzaak om terug te keeren is de hevige koude, welke er des nachts heerscht, en tegen welke reizigers op hunne hoede moeten zijn.

Eene digte, zware rookzuil steeg onophoudelijk uit den krater op, doch altijd aan de noordzijde, en nam eene noordoostelijke rigting, slingerende als eene onafgebrokene kolom ver boven den berg uit, ter hoogte van misschien 10 000 voet van den krater af.

Den krater verlatende, komt de lavastroom voor eenigen afstand niet te voorschijn, omstreeks een achtste mijl, daar hij zich eenen weg baant door eene diepe kloof, die hem voor het oog verbergt. Hoe diep deze kloof is, kan slechts gegist worden, daar het onmogelijk is er digt genoeg bij te komen, om er in te zien, doch dezelve is waarschijnlijk verscheidene voeten diep. Het eerste, dat wij dan van de lava te zien krijgen, na uit den krater te zijn opgeworpen, is een uitspreiden in verscheidene stroomen, op eenigen afstand van den oorsprong. In plaats van in eenen grooten stroom te loopen, verdeelt zij zich in een aantal, en verspreidt zich over eene streek van vijf of zes mijlen breedte. De zes eerste mijlen van den krater af is de afloop zeer snel, en de vloeijing der lava verwisselt van vier tot tien mijlen in het uur, overeenkomstig den afloop. Doch als zij de vlakte bereikt heeft, beweegt zich de stroom langzamer. Hier zijn de stroomen niet zoo talrijk als hooger op, zijnde er een hoofdstroom, die heel ongeregeld is en van acht tot eene halve mijl in breedte afwisselt, ofschoon er verscheidene takken van uitloopen. Deze hoofdstroom bereikte Wainanalii op den 31 Januarij, na acht dagen gevloeid te hebben. De zee bereikende, spreidde hij zich ter breedte van eene halve mijl uit.—Het gezigt daarvan, toen hij zich in de zee stortte, en stoomwolken vormde, verscheidene honderden voeten hoog, wordt door hen, die het aanschouwden, als zeer schoon beschreven.

De lengte van den lavastroom van den krater tot waar hij, bij Wainanalii, in zee loopt, schatten wij op acht en dertig mijlen.

Des namiddags van onze aankomst op de legerplaats, kwam er een nieuwe stroom eenige mijlen onder den krater te voorschijn, die klaarblijkelijk door den eenen of anderen hinderpaal was tegengehouden, en kwam met verschrikkelijk geraas en woede door het digte bosch vliegen, dat hem in den weg lag, verbrandende de krakende boomen, en eenigen tijd eenen dikken rook naar boven zendende, bijna zoo digt als die van den krater. Deze stroom bewoog zich, van den tijd af waarop hij zijne banden verbrak, twee mijlen in het uur, tot dat hij in de nabijheid van ons kamp kwam, toen zijn voortgang gestuit werd, en hij niet meer vorderde dan een vierde mijl in het uur. Doch hij vormde een prachtig gezigt. Hier rolde een stroom van lava over de vlakte, van twintig tot vijf en twintig voet hoog, en een achtste mijl breed, ofschoon deszelfs breedte veel afwisselde, zijnde somtijds breeder, somtijds smaller. Het was inderdaad eene massa of een hoop gloeijende steenen, die op eenen hoop glimmende kolen geleken, die door den vloeijenden lavastroom daar onder werden gedragen. Terwijl hij langzaam voorwaarts ging, vielen er van tijd tot tijd gloeijende steenen af, die in duizend kleine stukjes vlogen, en de boomen verbrijzelden en verbrandden, die hun in den weg kwamen. Het is onmogelijk een juist begrip der ontzaggelijke kracht van dezen lavastroom te geven, die daar eene bijna onbegrijpelijke massa droeg. Hij herinnert ons allerlevendigst aan het opbreken van het ijs in eene groote rivier, slechts moet de verbeelding deze vergelijking uitrekken, en zich het ijs denken, tot 25 voet opgehoopt, en aldus door den stroom daaronder medegesleept, de gansche breedte der rivier zich te gelijker tijd bewegende, krakende en brekende en kegels en onregelmatige massa's opkruijende. Doch zelfs deze vergelijking is ver beneden de wezenlijkheid—om het te begrijpen moet men het zien."

Tot dus verre, schijnt de uitbarsting slechts weinig schade aan eigendom te hebben gedaan. Nogtans werd er een dorp verwoest.

"De arme inwoners van Wainanalii, het dorp waar de vuurstroom den oceaan bereikte, werden in het uur van middernacht door het suizen en brullen van het naderende vuur gewekt, en hadden juist nog tijd genoeg, om zich te redden. Eenige huizen van het meer het land in gelegen gedeelte des dorps waren gedeeltelijk omsingeld, eer de bewoners hun gevaar gewaar werden. Wainanalii ligt nabij de noordelijke grensscheiding van Noord Kona, en ongeveer twaalf of veertien mijlen van Kawaihae. Het is natuurlijk geheel verwoest, en deszelfs aardig haventje geheel met lava gevuld.

Het volk van Honolulu deed pleiziertogtjes naar den vulcaan, gelijk wij naar de Niagara doen. Volgens de laatste berigten, was de koning er heen gegaan, met een aantal geleerden, voorzien van instrumenten om op den berg waarnemingen te doen. Als het doenlijk is, zal men naar den krater klimmen. De volgende advertentie is een voorbeeld van die, waarvan de Honolulu nieuwsbladen overvloeijen:

"Ho, voor den vulcaan! Regtstreeks naar Kiaiua! Geregelde Kona pakket! De snelzeilende schoener *Kekauluohi*, kapitein L. Marchand, die goed is ingerigt, zal Maandag avond naar Kiaiua zeilen, hetwelk de naaste en beste koers is, om de uitbarsting te bezoeken. Passagiers met de *Kekauluohi* zullen in vijf dagen te Kiaiua zijn, en ruim tijd hebben om het tooneel van dit groote wonder der eeuw te bezoeken, hetwelk in het punt van heerlijkheid door geen verschijnsel geevenaard wordt, zelfs niet door het laatste bezoek van de komeet. Om plaats vervoege men zich bij den kapitein aan boord."

LAATSTE BERIGTEN UIT EUROPA. — De stoomboot Canada, welk den 8sten dezer te Halifax aankwam, bragt de tijding mede, dat Oostenrijk zijne toestemming had gegeven tot het voorgestelde europesche congres, om de zaken in Italie te bedenken. De andere vier mogendheden, Engeland, Frankrijk, Rusland en Pruissen, hadden ook hunne toestemming tot het Congres gegeven, hetwelk waarschijnlijk te Aken zou bijeen komen. Piemont en de andere Italiaansche staten zouden waarschijnlijk ook worden toegelaten. Er liep een gerucht, dat Prins Napoleon Frankrijk en de graaf van Malmesbury Engeland zou vertegenwoordigen.

VREESSELIJK TREURTOONEEL BIJ DETROIT.—Zekere Edward Benedict stak, in eene vlaag van jaloerschheid zijne vrouw dood met een zakmes — waarbij het lemmet tot in haar hart doordrong. Een heer, die er voorbij reed, hoorde moord roepen, en zag bijna in hetzelfde oogenblik de deur opengaan en Benedicts vrouw vlugg de straat op, stond een oogenblik, viel toen met eene gil neder en gaf oogenblikkelijk den geest. Hare kinderen, drie in getal, verzamelden zich rondom haar, en hieven de hartverscheurendste kreten aan. Te gelijkertijd ontkwam Benedict door de achterdeur, en nam een zware keten, die vijf of zes voet lang was, mede. Hij werd door de politie in een nabij gelegen bosch ingehaald en in de gevangenis gebragt. Hij zeide dat hij eene der beste vrouwen vermoord had die ooit gendemd hadden; maar dat hij, door haar verweten zijnde, dat een onlangs geboren kind het zijne niet was, in een oogenblik van drift, haar den doodelijken steek had gegeven. Na het *Post Mortem* verhoor werden de nabestaanden bij het lijk toegelaten, en hun gejammer wordt als hartverscheurend beschreven.

Jufv. Benedict was ongeveer 28 jaar oud en van een onberispelijk gedrag en eene goede familie. Benedict, zoo als men zegt, was zeer geacht, ofschoon hij zich sedert eenigen tijd aan den drank had overgegeven.

Hij zeide, toen hij gevat werd, dat, als de keten niet was afgeglipt, hij niet levend zou gevonden zijn — daarmede meenende, dat hij zelf moord had beproefd.

EENS VERLEIDERS OOR IN SPIRITUS GEZET. — De nieuwsbladen van Bucyrus, Ohio, van den 31sten Maart l. l. deelen het volgende niet alledaagsche voorval mede;

Onlangs begaf zich een der ondernemende kooplieden des staats Ohio naar het Oosten, om zijnen voorraad goederen door nieuwe inkoopen te vergrooten. Tegelijkertijd zeide hij tot zijne echtgenoot, dat hij hoopte, binnen ten hoogste drie of vier weken weder terug te zullen zijn.

Door de laatste, eene bloeijende jonge vrouw van nog geene 19 jaren, en een lief dochtertje van vijf jaar, vergezeld, begaf zich de ongelukkige echtgenoot naar het spoorweg depot, alwaar hij zijne vrouw, daar de trein juist op het punt stond om af te rijden, vol hoop in de toekomst ziende, snel achterliet.

Te New-York aangekomen, werd hij ongesteld, en maakte dus te meer haast met zijne zaken, zoodat hij eene gansche week vroeger dan hij verwacht had, kon terug keeren. Hij begaf zich naar Crestline, wachtte daar op den trein van Pittsburgh, die ongelukkig drie uren te laat aankwam, zoodat de koopman, zoodra hij den wagen had bestegen, zich in eenen hoek op eene bank nederleggende, vast in slaap viel, en eerst, toen de trein reeds 30 mijlen voorbij Bucyrus was, alwaar hij had moeten afstijgen, ontwaakte. Wat trok hij een misselijk gezigt, toen de trein stil hield en hij den conducteur hoorde roepen: "Forest!" Da koopman nam, zich in zijn lot schikkende, zijnen reiszak en verliet het depot.

Nauwelijks was hij eenige schreden van hetzelve verwijderd, of hij zag, tot zijnen grooten schrik, zijne schoone, jonge Vrouw aan den arm van eenen heer, dien hij tot heden voor zijnen besten vriend had gehouden. Hij kon zijne oogen bijna niet gelooven, tot dat hij hoorde, dat de heer den conducteur beval, zijnen koffer en den reiszak zijner gewaande vrouw te H., eene door uitspattende liefdegevalletjes beruchte plaats, af te laden, en zich tevens eenen naamloozen brief herinnerde, waarin hij voor zijnen zoogenaamden vriend gewaarschuwd werd.

Vastberaden en koelbloedig sloop hij met zachte schreden naar zijnen gehaten medemensch, trok een mes uit den zak, en sneed hem, tot verbazing van alle aanwezigen, het regter oor af, hetwelk hij zorgvuldig in een papier wikkelde en bij zich stak. Toen dit geschied was trad hij met eenen kouden en scherpen blik voor zijne vrouw en vraagde haar, of zij, als hij haar om zijns kinds en harer onervarene jeugd wille vergaf, met hem naar huis terug keeren en aldaar al hare krachten inspannen wilde, om door liefde en opoffering hare schuld weder goed te maken. De jonge vrouw bewilligde er in, en de beide echtelieden leven nu even zoo gelukkig als te voren. De verleider bevindt zich nog te Bucyrus en draagt, om de plaats van het afgesneden oor te bedekken, lang haar. Zijn zegeteeken wordt in het huis des gekrenkten echtgenoots in spiritus bewaard.

VADERVREUGDE. — De Cincinnati *Republicaner* berigt: Gisteren morgen ondernam iemand eene voetreis door de straten onzer zusterstad Newport, om den census voor een Directory op te nemen. Aan de deur eens kleedermakers gekomen zijnde, vraagde hij beleefd naar diens naam, beroep, huisgezin enz. Toen hij bij de vraag naar het getal kinderen kwam, verzocht de snijder hem, een oogenblik te wachten; hij ging toen naar de bovenste verdieping, kwam terstond weder terug en zeide: mijn huisgezin is daar juist met een jongen vermeerderd. De volksteller teekende het op en verwijderde zich. Na verloop van eenige minuten kwam hij op zijnen terug weg weder des snijders woning voorbij en op hetzelfde oogenblik vloog deze de deur uit, en den volksteller bij den arm vattende, seide hij: "Het is goed, dat gij komt! Ik wilde u juist naloopen, om mijne dwaling in het Directory te verbeteren; want ziet gij, kort na uwe verwijdering bragt mijne lieve vrouw mij nog een jongen ten geschenke." De volksteller glimlachte en ging verder, doch hij was nog geene twee squares ver gegaan, of daar kwam de snijder hem hijgend en snuivend naloopen, en eer hij hem nog geheel bereikt had, riep hij: "Een meer! Een meer! Wees zoo goed van het op te teekenen, dat mijne vrouw mij drie frissche jongens op eens geschonken heeft!"

ZAAI LANGS DEN WEG.—Een christen, die op eene stoomboot reisde, deelde tractaatjes uit. Terwijl zij door velen aangenomen en gelezen werden, nam een heer er een, en, het opvouwende, sneed hij het met zijn pennemes in kleine stukken; het daarop tot op t omhoog houdende, wierp hij het weg. Een stukje bleef aan zijnen rok hangen; hij nam het er af, en er naar ziende, zag hij slechts het woord "God." Hij keerde het om; aan de andere zijde las hij "Onsterfelijkheid." Zij stonden als levende woorden voor hem, "God" —"Onsterfelijkheid." Hij ging naar de gelagkamer, vraagde om brandewijn, om zo weg te drinken, weg te spoelen, maar te vergeefs. Toen begaf hij zich naar de speeltafel, zocht gezellig onderhoud en verkeer; doch die plegtige woorden weergalmden steeds in zijn gemoed, waarheen hij ook ging, tot dat hij als een boeteling aan de voeten van Jezus werd gebragt. Welk eene aanmoediging voor den christenreiziger om zaad te zaaijen langs den weg! Als gij u tot eene reis voorbereidt, vergeet dan nimmer het pak tractaten. Strooi dezelven rond, opdat gij zielen moogt winnen voor onzen Verlosser.—*Am. Messenger.*

GOUD, GOUD IN DE NABIJHEID.—Het is geen humbug, als wij berigten, dat er in dezen staat goud is gevonden. De *Green Bay Advocate*, welke blad men onbetwistbaar gelooven kan, zegt namelijk: "De bewijzen, dat er belangrijke hoeveelheden gouds in Oconto county voorkomen, vermeerderen met elken dag. Wij zelve hebben verscheidene stukken gouds, die regtstreeks van Oconto county kwamen, gezien; dezelve komen in waarde met de Californische overeen. Verscheidene personen, die de goudstreken naauwkeurig kennen, zoeken de meer naauwkeurige beschrijving der streek nog geheim te houden; maar reeds zijn er verscheidene personen van hier met wagens en levensmiddelen opgetrokken."

Er is niet aan te twijfelen of weldra zullen gansche hoopen naar Oconto county trekken; zij ligt ongeveer 50 of 60 mijlen van Green Bay, en grenst aan de baai en de Menomonee rivier.

PIKE'S PEAK EEN HUMBUG — Vijf van het gezelschap van twaalf, dat eenige weken geleden van hier naar Pike's Peak vertrok, keerden verleden Zaturdag naar huis terug. Zij gingen niet verder dan St. Joseph, in Missouri, en waren overtuigd, dat de goudmijnen een humbug waren, en dat het te huis beter was.

Niettegenstaande de slechte wegen en de ontmoedigende verhalen van dat het alles een humbug is, rijden er bijna elken dag wagens door onze straten, die naar Pike's Peak gaan. — *Dodge County Citizen.*

WET OM WREEDHEID JEGENS DIEREN VOOR TE KOMEN.—De volgende wet, om wreedheid jegens dieren voor te komen, is de Legislatuur van Massachusetts gepasseerd, en heeft de goedkeuring van den gouverneur verkregen:

"Iedereen, die wreedaardiglijk dieren zal slaan, verminken of pijnigen, zal gestraft worden met gevangenzetting in de gevangenis der county of in een verbeterhuis, niet meer dan een jaar, of met eene boete, niet boven de honderd dollars."

ZEDEN IN PARAGUAY.—Een schrijven uit Paraguay behelst het volgende aangaande de gastvrijheid en de zeden van dat land:

"Het huis van een dezer lieden binnentredende, is het gebruikelijk u oogenblikkelijk, of als het past, ververschingen aan te bieden, bestaande uit heerlijke fruit. Als de bediende dezelven heeft aangeboden, gaat hij weg, doch keert spoedig terug met de *brasero*—een koperen bakje, dat eenige geglommen kolen bevat—en een bord cigaren. Deze laatste gastvrijheid wordt in elk huis aangeboden, hoe nederig het in andere opzigten ook zijn mag; en alle mannen, vrouwen en kinderen—teedere, verfijnde meisjes, en jonge heertjes, die bij ons nog niet tot de waardigheid van broekdrager zouden verheven worden—rooken met eene deftigheid en met eenen smaak, die voor eenen vreemdeling onwederstaanbaar grappig is. Mijn zoon vergezelde mij somtijds op die bezoeken, en zat altijd zeer in de klem door dat cigaren opdringen. Ik verontschuldigde hem door te zeggen, "Rooken beschouwen wij als voor kinderen schadelijk." "Si, Senor," antwoordt dan de Paraguayaan, "met al en anderen tabak, maar niet met dien van Paraguay."

"De Paraguayanen staan vroeg op, gebruiken het ontbijt en cigaren, en leggen dan in de koelte van den morgen bezoeken af of doen hunne zaken. Des middags eten zij, en begeven zich dan tot hun middagslaapje gedurende hetwelk de straten geheel verlaten zijn, elke winkel en woning gesloten is, en eene diepe stilte door de gansche stad heerscht. Na verloop van eenige uren worden de deuren weder geopend, cigaren en ververschingen worden dan weder voorgediend, en ieder gaat aan zijne dagelijksche bezigheid. Rijden, bezoeken afleggen of wandelen neemt den tijd in van zonsondergang tot negen uren, waarop het avondeten aan de werkzaamheden en genietingen van den dag een einde maakt."

OPGAVE DER IN DE COUNTY SHEBOYGAN VOOR OPPERREGTER EN CIRCUITREGTER INGEKOMENE STEMMEN.

VOOR OPPERREGTER.

Towns of wards.	Wm P. Lynde.	Byron Paine.
Abbott	—	—
Greenbush	40	239
Herman	209	44
Holland	92	185
Lima	71	216
Lyndon	25	233
Mitchell	96	60
Mosel	34	108
Plymouth	83	220
Rhine	94	25
Russell	71	2
Scott	91	88
Sheboygan [de stad]		
1ste ward	292	126
2de ward	167	163
3de ward	33	34
Sheboygan [town]	114	40
Sheboygan Falls [dorp]	13	140
" " [town]	60	111
Wilson	103	112
	1688	2152

Dus eene meerderheid voor Byron Paine, [Rep.] van 464 stemmen.

VOOR CIRCUIT REGTER.

Towns of wards.	Is. S. Tallmadge.	David Taylor.
Abbott	—	—
Greenbush	19	260
Herman	76	174
Holland	29	251
Lima	67	219
Lyndon	7	253
Mitchell	20	134
Mosel	4	138
Plymouth	13	296
Rhine	50	49
Russel	52	21
Scott	28	151
Sheboygan [stad]		
1ste ward	9	408
2de ward	18	311
3de ward	15	53
Sheboygan [town]	—	154
Sheboygan Falls [dorp]	14	138
" " [town]	16	154
Wilson	1	212
	438	3376

Dus eene meerderheid voor David Taylor, [Rep.] van 2938 stemmen.

Van de stemming in town Abbott was binnen den door de wet bepaalden tijd nog geene opgave ingekomen, zoodat die stemmen thans niet meer gelden.

MOORDEN TE NEW YORK.—De New Yorker *Express* bevat een snijdend artikel over de nalatigheid der overheden in die stad, in het tot geregtigheid brengen der misdadigers. Het luidt aldus;

De hoogste aan onze wetten bekende misdaad heeft minder zeker straf ten gevolge dan de geringste overtrading, en het mes en de pistool worden elken dag lig zinnig gebruikt, om gewone twisten te beslechten, met eene koelbloedige argeloosheid, welke, als het niet eene gewone zaak was, het volk met afgrijzen zou vervullen. Gedurende het eerste kwartaal van het tegenwoordige jaar, hetwelk heden eindigt, hebben wij, bij eene matige berekening, drie dozijn moorden gehad, met inbegrip van moedwillige aanvallen, welke naderhand op den dood van een der gewonden uitliepen. En toch is in onze geregtshoven de laatste van moord overtuigde Stephens geweest, die zijne vrouw in September 1857 vergiftigde. Het begin van het jaar was gekenmerkt door een aantal boosaardige moorden en moorddadige aanvallen." De moordenaars hebben in sommige gevallen zich schuldig verklaard, en zijn in andere gevallen schuldig bevonden aan eenen geringen graad van misdaad, en voor eenen korten tijd naar de Staatsgevangenis verwezen. Anderen wachten nog op hun verhoor in de gevangenis. Niet een dezer is schuldig aan moord bevonden; bijna al de gevangenen blijven tot de langste klassen van New Yorksch gepeupel behooren.

De uitwerking dezer slappigheid is noodzakelijk eene zaak wordt bespeurd in de laatste buitengewone toeneming van mes en pistoolenwerk. Steken, schieten, slaan en vergiftigen schijnen in deze stad de overhand te hebben met de hoeveelheid eener heerschende ziekte. In den tijd van [illegible] Woensdag tot Woensdag—hebben wij in de *Express* verslag gegeven van eiftien moorden, of moorddadige aanvallen, welke in de stad New York hebben plaats gehad, zonder melding te maken van de lijken van onbekenden, die in de rivier zijn gevonden. Dit is gemiddeld twee daags, en toch slaat ter naauwernood iemand, meer dan in het voorbijgaan acht op deze vreesselijke lijst.

AKELIG TREURTOONEEL IN MARQUETTE Co., WIS.—De Oxford *Express* deelt de bijzonderheden mede van den jongsten moord, aan den WelEw. heer Jonathan Post en zijne vrouw gepleegd:

De jonge mensch werd in den vroegen morgen door eenen pachter, die ongeveer twintig mijlen van die plaats des treurtooneels af woont, gezien, bezig zijnde met voor zijns vaders deur hout te hakken. Het schijnt dat de vader naar den houtstapel ging, en bukte om eenig hout op te rapen, toen de zoon hem eenen gewissen slag op het achterhoofd, nabij den nek toebragt, waarbij de gansche snede der bijl in het hoofd drong. Daarop trof hij hem aan den slaap en brak den ganschen schedel.

De moeder, het voorval hoorende of ziende, liep uit, en toen zij eenige voeten van de plaats af, waar de vader lag, gekomen was, kwam haar de zoon te gemoet, die haar eenen hevigen slag toebragt, waarbij de bijl haar het voorhoofd kliefde, van den neus tot de kruin. Zij ontving eenen tweeden slag, die het hoofd van de kruin tot het oog opende, en de beenderen des hoofds en de hersens rond deed spatten.—Beiden moeten oogenblikkelijk gedood zijn, en hun sterfelijk leven zonder pijn of lijden hebben geeindigd.

Een uur of twee daarna, werden de lijken door eenen buurman gevonden, die gerucht maakte. Het huis binnentredende, werd de jongman in zijne kamer gevonden, alwaar hij gewoon is een gedeelte van den tijd door te brengen. Hij was bedaard en scheen door het gezigt zijner vermoorde ouders niet getroffen te worden. Er werd bloed aan zijn ligchaam gevonden, en men bevond dat zijne bijl die was, welke gebruikt werd, om deze ijselijke daad te plegen. Ofschoon niemand er getuige van was, kan er toch, volgens de vermelde daadzaken, wegens den dader geen twijfel bestaan.

De heer Post en zijne vrouw waren beiden ongeveer tachtig jaar oud, en de bedoelde zoon ongeveer zes en dertig. Zij hebben ongeveer acht jaren in deze county gewoond, en kwamen hier van Saline Mich. De zoon is verscheidene jaren in het krankzinnigenhuis te Utica, N. Y, geweest, doch zijnde van zijne krankzinnigheid genezen verklaard, door de ambtenaren van dat instituut, dachten hunne ouders het veilig hem in hunne hoede te nemen, en den uitslag daarvan hebben wij gezien.

Dit is de tweede moord van dien aard, welke binnen iets meer dan een jaar in deze county is voorgevallen. Eenige meer zoolangen, en het volk dezes Staats zal beginnen te zien, hoe noodzakelijk het is eene plaats tot het opsluiten van dergelijke personen in te rigten.

ZONDERLINGE SLAVENZAAK.—Den 28 Maart kwam er in het criminele geregtshof te Washington, D. C. eene zonderlinge slavenzaak voor. Een vrije kleurling werd voor eene jury verhoord, wegens list huisvesten van zijnen eigen zoon! Een paar maanden geleden werd de overtreder, op de bovengenoemde beschuldiging voor eenen gewonen regter gebragt, en er werd eene borgtogt geeischt van $2000, die gegeven werd. De kleurling heeft eene vrouw, die slavin is, en een zijner kinderen, als zij tien jaren oud waren, van hem afgerukt en verkocht.—De vader heeft een huis en zijne vrouw komt des Zaturdags avonds bij hem, en brengt de Zondagen te huis door. Haar meester maakte met eene duivelachtige vreugde gebruik van des vaders liefde voor zijne kinderen, om die te laten voeden en huisvesten tot zij groot genoeg waren om te verkoopen, en als zij zekere jaren bereikt hadden, greep hij hen in zijne klaauwen, en verkocht hen, zonder den vader eenen enkelen dollar voor zijne moeite te geven. In het tegenwoordige geval liep de jongen weder naar huis, en de vader zette hem niet buiten de deur! Voor dit misdrijf heeft eene jury te Washington een schuldig aan het huisvesten van slaven tegen hem ingebragt, en zijne straf zal streng zijn.

VREESSELIJKE UITBARSTING.—In de voorlaatste week sprong er een locomotief op den Reading spoorweg, waardoor Josiah Weissimer oogenblikkelijk gedood werd, gelijk men veronderstelt, daar hij sedert die uitbarsting niet meer gezien is, en hij tijdens het ongeluk op de locomotief stond. Zijn ligchaam werd waarschijnlijk in de Schuylkill geworpen. John Foley werd 50 yards ver weggeslingerd, en viel met het hoofd vooruit, op eenen hoop steenen, zoodat zijne hersens overal heen vlogen. De veiligheidsklep der locomotief vloog geheel over de Schuylkill, en werd na het aanbreken van den dag op eene werf van een huis aan den waterval gevonden.

KAN DE ETHIOPIER ZIJNE HUID VERANDEREN?—Een merkwaardig geval, dat misschien de bovenstaande vraag zal beantwoorden, van eenen donkerkleurigen mulat, die in eenen blanke verandert, kan gezien worden in een der bedienden van het Vereenigde Staten Hotel te dezer stede. Drie jaren geleden, had deze man eene donkerbruine kleur, zonder eene enkele blanke plek op zijne gansche huid. Thans lagen zijner schouders, zijn rug en zijn ochte arm volkomen blank, zijnde zoo langzamerhand door de werking der natuur alleen geworden. Het is meer waarschijnlijk, dat deze man door lengte van tijd geheel blank zal worden, naar het is te hopen; dat de natuur zulke kunsten niet andersom zal uithalen; want hoe menigeen het voor een zegen moge zijn blank te worden, wij houden ons overtuigd, dat de blanke menschen dat zij zwart wierden, dus gezaaid zijn.—*Columbus, O. Journal.*

DE VROEGE LENTE IN ENGELAND.—Een Londensch blad van den 15den Maart, van den winter en de lente van 1858 op 1859, in Engeland, sprekende, zegt: "De nachtegaal werd in Engeland op den 25sten Feb. gehoord. Dat is een merkwaardig laat. Men heeft hem sedert herhaaldelijk gehoord, zoodat dit berigt kan geloofd worden. Op het grootste gedeelte der weiden van het koningrijk heeft het gras den ganschen winter door niet opgehouden groen te zijn; en de rozen en kamperfoelies liepen uit, zoodra derzelver laatste bladeren afvielen. Al de [illegible] stonden met geopende bloemknoppen de maand Maart. De olm, de populier, en de doornen [illegible] in het begin der maand hunne knoppen door [illegible], terwijl de [illegible] der wilgen over de stroompjes hingen, gelijk in April. Abrikozen en perziken stonden meer dan eene week geleden in bloei; en in de [illegible] graafschappen, waren [illegible] viooltjes [illegible] de talen in [illegible]

Een nachtwacht van [illegible] [illegible] honderd [illegible] per [illegible]. De [illegible] van [illegible] [illegible] heeft [illegible] zich [illegible] met [illegible] Zij [illegible] twintig [illegible]

Eene [illegible] Engelsch blad verhaalt den dood eene [illegible]. Het zegt: "Zijn [illegible] een [illegible] beschuldigd van eenen moord [illegible] Borgtogt werd geweigerd, en de [illegible] werd naar de gevangenis gezonden. De [illegible] zijn kind afscheid nemende, [illegible] het hart, dat hij naar huis ging en nooit weder opstond. Eene diep [illegible] zwaarmoedigheid [illegible] zich van hem meester; hij was [illegible] het doodsbed te gelooven, en op den dag, waarop zijn jongen [illegible] werd, blies hij den adem uit. De [illegible] [illegible] dat hij aan een gebroken hart is gestorven." De knaap werd ontslagen.

[illegible] — De Engelsche [illegible] Liverpool [illegible] Rio Janeiro en Panamá [illegible]

[illegible]

Carl Schurz, thans woonachtig te Milwaukee, door de Republikeinen van Boston uitgenoodigd [illegible] op den verjaardag van Thomas Jefferson, den vervaardiger der onafhankelijkheidsverklaring. [illegible]

VERSCHRIKKELIJK MARTELAARSCHAP.—Het jongste geral [illegible] Tonquin, in Cochin-China [illegible]

Al is de leugen nog zoo snel,
De waarheid achterhaalt haar wel.

[illegible] New York Mercury [illegible]

[illegible]

ALLERLEI.

[illegible] in de britsche cavalerie [illegible]

— Bayard Taylor heeft het aanbod van de New York Mercury aangenomen, om voor dat blad te schrijven voor $1000 in het jaar.

— Op den 4 April [illegible] negerinnetje van elf jaar [illegible]

— In Town Fairfield, Sauk County, Wis., zegt de Baraboo Republic, bevindt zich een jonge heer van 12 jaren [illegible] en gebruikt zooveel tabak [illegible]

— [illegible] op den 4 [illegible] Darwin Hill [illegible]

— Te Beloit is [illegible] kaasje van tien jaar, dat van [illegible]

WEERKUNDIGE WAARNEMINGEN.

Te Sheboygan.

DES MORGENS BIJ ZONSOPGANG.

April 1859		Fahrenheit.
Dingsdag	5	30
Woensdag	6	30
Donderdag	7	33
Vrijdag	8	30
Zaterdag	9	35
ZONDAG	10	37½
Maandag	11	43½

DES MIDDAGS TEN 1 UUR.

April 1859		Fahrenheit.
Dingsdag	5	42
Woensdag	6	42
Donderdag	7	50
Vrijdag	8	42
Zaterdag	9	44
ZONDAG	10	37½
Maandag	11	60

DES AVONDS BIJ ZONSONDERGANG.

April 1859		Fahrenheit.
Dingsdag	5	37½
Woensdag	6	40
Donderdag	7	40
Vrijdag	8	35
Zaterdag	9	40
ZONDAG	10	37½
Maandag	11	47

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door Bacot & Sprangers.

Sheboygan, Wis., den 13den Maart 1859.

blanke Winter Tarwe,	₩ bushel	$ 1,20	@ 1,37
Roode W. en Z. Tarwe,	„ „	– 0,90	@ 1,10
Rogge,	„ „	– 0,75	@ 0,80
Gerst	„ „	– 0,60	@ 0,73
Haver	„ „	– 0,40	@ 0,45
Ind. Koren,	„ „	– 0,50	@ 0,60
„ „ in Aren,	„ „	– 0,22	@ 0,52
Witte Boonen,	„ „	– 0,60	@ 0,75
Erwten,	„ „	– 0,55	@ 0,63
Aardappelen,	„ „	– 048,	@ 0,35
Gras Zaad,	„ „	– 1,35	@ 1,50
Droege Appels	„ „	– 2,75	@ —
Groene Appels,	₩ barrel	– 0,00	@ 0,00
Spek [mess]	„ „	– 0,00	@ 0,00
Zout,	„ „	– 0,00	@ 2.00
Wit Visch.	„ „	– 2,50	@ 0,00
Winter Tarwe meel,	„ „	– 7,00	@ 7,50
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	– 6,00	@ 6.50
„ super fijn,	„ „	– 2.50	@ 3.00
Roggemeel,	„ „	– 5.50	@ 5,75
Boekweitmeel,	„ 100lbs.	– 0.00	@ 1,50
Ind. Koreumeel,	„ „	– 1.00	@ 1,25
Vleesch	„ „	– 4,00	@ 4,50
Spek	„ „	– 4.00	@ 5,00
Boter		– 0,1,2	@ 0.14
„ versch	₩ lbs.	– 0,10	@ 0,12
Geslagte Varkens,	„ „	– 5,50	@ 6,00
Hammen,	„ „	– 0,07	@ 0,08
Eijeren	per dozijn	– 0.07	@ 0 08
Timmerhout	„ M	– 6,00	@ 10,00
Shingles	„ „	– 1,25	@ 1.50
Hooi	„ ton	– 7,50	@ .900
Hout,	„ cord	– 1,95	@ 0,00

Advertentien.

. Heden voorspoedig bevallen van een' **Zoon** CATHARINA W. QUINTUS—Souffrouw.
Sheboygan, Wis., 7 April 1859.

☞ Middelburgsche Courant en Zierikzeesche Nieuwsbode gelieven deze annonce over te nemen voor rekening van d. hr. J. QUINTUS, met berigt, dat bij primo Mei hoopt te verhuizen naar Grand Rapids, Staat Michigan.

. Aan de vele vrienden, zoo in Amerika als ook in Nederland, maken wij bij deze bekend, het overlijden van Mejufvrouw ANTONIA IZELAAR, Wed. van CORNELIS BOSBOOM, in den ouderdom van 71 jaar en 7 maanden.

Twee en twintig jaren was zij onder ons dak, hadden wij haar lief als eene Moeder, maar boven alles was zij ons eene geestelijke moeder, en ook voor die velen die haar eerden en hoogschatten, om hare kinderlijke godsvrucht, die zij op eene bijzondere wijze openbaarde, in den laatsten tijd van haar leven, en vooral op haar sterfbed, waar zij onder de smarten eener borstkwaal, aan welke zij het grootste gedeelte van haar leven lijdende was geweest, in de blijmoedigste gelatenheid en het onwankelbaarste geloof, tot in de laatste ure roemende was, in de getrouwheid van haren verbondsgod, en rust en vrede had in het verzoenend bloed van haren God en Zaligmaker Jezus Christus.

De talrijke schare, die opgekomen was om haar naar hare begraafplaats te geleiden, getuigde op eene aan loopelijke wijze, hoezeer de vroomheid geschat werd van haar, wier heengaan onze harten diep bedroefd heeft.

Albany, N. Y., 1 April 1859.
D. KNOCK en echtgenoot.

J P. VOSWINKEL DORSELEN

Consul der Nederlanden
voor
WISCONSIN, MICHIGAN & MINNESOTA
te
PORTAGE CITY COLUMBIA COUNTY
WISCONSIN.

Het Nederlandsche publiek in bovengenoemde Staten wordt hiermede verwittigd, dat alle officiële naar Europa te verzenden stukken, ten einde bij het bestuur of bij de regtbanken in Nederland van kracht te zijn, door den Consul moeten zijn gelegaliseerd.

HOTEL WETTSTEIN.

In de Oost water straat, te Milwaukee.

De ondergeteekende zal alles doen wat hij kan, om het Hotel Wettstein tot een wezenlijk goed logement te maken.

C. THEODOR WETTSTEIN. 469tf.

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN
Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren
PENNSYLVANIA AVENUE,
April 13 tf Sheboygan, Wis.

Bille Williams,

ADVOCAAT
en
PROCUREUR,
Practiseert voor alle Geregtshoven in
dezen Staat, en belast zich voornamelijk met het invorderen van verschuldigde gelden.
SHEBOYGAN. WISCONSIN.
den 21sten Junij 1858. 437tf.

BOERHAVE'S HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,
VERDORVENE SPIJSVERTERING,
ZIEKTE DER NIEREN,
LEVER ONGESTELDHEID,
ALLERLEI ZWAKHEID,
KOUDE EN HEETE KOORTS.

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.—Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene oorzaak of een gevolg van bijna alle andere ziekte, en, in dit tijdperk ingenomen, gelooven wij dat een geneesmiddel—Boerhave's Hollandsch Bitter—altijd verligting, zoo niet eene voortdurende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redenerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich meestigen aan op hetgeen slechts pogchen scheen.

Gebrek aan spijsvertering, branden op het hart, hoofdpijn—ziekte en zenuwachtige,—ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn ongeregeldheden der gal en ongesteldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid, en een aantal andere onkostelijkheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huiselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen alle bevonden worden voort te spruiten uit den ziekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welke verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die bijzondere tijdperken, in het leven van elke vrouw, maar in het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest;—iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men, in die tijdperken, zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van verligting te zullen vinden van de misselijkheid en herstelling van de kracht, met eene volkomene onbezorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken, van die dames, die zonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al dezulken, *of zij aan de sekse eigen zijn of niet*, welke uit zwakheid van eenig bijzonder organ, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan tooverij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch, zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levens kracht tot eene *geregelde* werking op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de de *oorzaak* weg te nemen, roeit het grondig de *uitwerkselen* der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eens theelepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen. En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van voorkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags.

Zijt gij aangehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal.—Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nog tans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij beloven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past.

Lees zorgvuldig! *Het echte, sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch — Het groot gevraag naar dit waarlijk ber ym 'e geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co,
eenige eigenaars,
Pittsburgh, Pa.

Is te bekomen bij:
SCHRAGE & Co. Sheboygan, Wis.

J. J. van de Plassche, Milwaukee, Wis.
Barclay Brothers, Chicago.
L. D'Ooge, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. de Berard, Allen & Hesford, Dubuque Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport
McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella
J. B. Fosselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Min. wy473

HEETE & KOUDE KOORTS,

aan welke, over een groot gedeelte van den aardbol, de menschen lijden, is het gevolg van eene ziekelijke werking in het gestel, voortgebragt door eene giftige smetstof van plantaardige ontbinding. Deze uitwaseming wordt geboren uit de werking van zonnehitte op vochtigen grond, en stijgt met de waterdampen uit denzelven op. Terwijl de zon beneden den gezigteinder is, houden deze dampen zich nabij de oppervlakte der aarde op de giftstof wordt met dezelven, door de longen, in het bloed opgenomen. Daar werkt zij als een prikkelend vergift op de ingewanden en afscheidende organen van het ligchaam. De lever wordt stijf en laat af van niet alleen deze giftstof, maar ook de gal, uit het bloed af te scheiden. Beiden, de giftstof en de gal, hoopen zich in den bloedsomloop op, en brengen hevige wanorden in het gestelte weeg. De milt, de nieren en de maag sympathiseren met de lever, en raken ook van haar stel. Eindelijk dringt het instinct van ons organismus, als het ware eene poging doende om de schadelijke vermenging uit te drijven, al het bloed van het ligchaam in de inwendige afscheidende deelen te zamen, om deze te dwingen dezelve uit te werpen. Het bloed verlaat de oppervlakte, en snelt met een ophoopend geweld naar de centrale organen. Dit is de *huiverigheid*. Doch dit mislukt. Dan volgt de *koorts*, in welke het bloed de centrale organen verlaat en naar de oppervlakte snelt, als het ware eene andere poging doende, om het prikkelend vergift door het andere groote afscheidende deel—de huid—uit te drijven. Ook dit mislukt, en het gestel laat uitgeput de poging varen, en wacht op het herstel der krachten, om op eenen anderen dag de wanhopige poging te herhalen. Dit zijn de aanvallen of paroxysmen van HEETE EN KOUDE KOORTS. Zoodanige wanorde van het gestel zal natuurlijk de gezondheid ondermijnen, als dezelve niet wordt weggenomen.

Wij hebben getracht een tegengift te vinden, en hebben het gevonden,

Ayers Koortsmiddel,

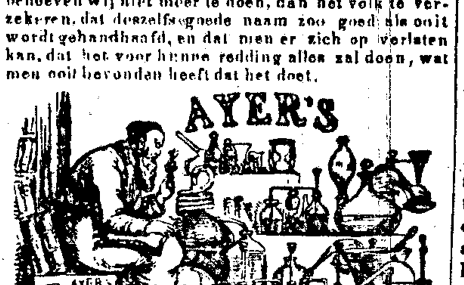
dat de boosaardige giftstof in het bloed neutraliseert, en de lever prikkelt, om het uit het ligchaam te drijven. Gelijk het moest, geneest het deze droevige ongesteldheid met volkomene zekerheid. En het doet meer, of liever doet wat van meer dienst is voor hen, die aan deze besmetting onderhevig zijn. Als het bij tijds wordt ingenomen, verwijdert het hetzelve uit het gestel zoodra het opgeslorpt is, en houdt dus hen, die het gebruiken, vrij van deszelfs aanvallen, hun het gestel gezond of schoon aan de ziekte blootgesteld. Bij gevolg geneest het niet alleen, maar behoedt tegen de groote verscheidenheid van ongesteldheden, die door dezen boosaardigen invloed worden voortgebragt, zoo als tusschenpoozende koorts, rilkoorts, sluipkoorts, periodieke hoofdpijn, of galachtige hoofdpijn, galkoorts, zenuwpijn, Rheumatismus, jicht, blindheid, tandpijn, oorpijn, zinkings, aamborstigheid, hartkloppingen, pijnlijke aandoeningen der milt, vrijsterziekte, koliek, verlamming, en pijnlijke aandoeningen van maag en darmen, alle welke, als zij hieruit voortkomen, bevonden zullen worden meer of min een tusschenpoozend karakter aan te nemen. Dit "KOORTSMIDDEL" neemt de oorzaak dezer ongesteldheden weg, en geneest de ziekte.

Dit volbrengt het, door de afscheidende organen aan te zetten, tot de uitdrijving van de giftstof uit het gestel; en deze organen worden trapsgewijze er aan gewoon gemaakt, dezen hunnen pligt uit eigen beweging te doen. Daaruit vloeit voort wat men *acclimatisering* noemt. De tijd kan hetzelfde doel bereiken, maar dikwijls is het leven niet lang genoeg, of wordt in de poging opgeofferd, terwijl dit "KOORTSMIDDEL" het in eens doet, en met veiligheid. Wij hebben groote reden om te gelooven, dat dit een zekerder, zoo wel als een veiliger middel is voor de gansche klasse van ziekten, die door miasmatische besmetting veroorzaakt zijn, dan eenig ander, dat ontdekt is; en het heeft nog een ander voordeel voor het publiek, en wel, dat het even goedkoop is als goed.

BEREID DOOR
DR. J. C. AYER EN CO.
LOWELL, MASS.
Prijs een Dollar de flesch.

Ayers Cherry Pectoral

heeft zich zulk eenen naam verworven, wat betreft het genezen van allerhande Keel- en Long Ziekten, dat het geheel onnoodig is, overal waar het gebruikt wordt, de bewijzen op te tellen van deszelfs deugden. Daar het door deze gansche streek lang gebruikt is, behoeven wij niet meer te doen, dan het volk te verzekeren, dat deszelfs goede naam zoo goed als ooit wordt gehandhaafd, en dat men er zich op verlaten kan, dat het voor hunne redding alles zal doen, wat men ooit bevonden heeft dat het doet.

CATHARTIC PILLS

VOOR ALLEN WAARTOE EEN BUIKZUIVERINGS MIDDEL NOODIG IS.

Voor hardlijvigheid;
Voor bedorvene spijsvertering;
Voor geelzucht;
Voor eene vuile maag;
Voor hoofdpijn;
Voor den rooden loop;
Voor spijsloop;
Voor aambeijen;
Voor klierziekte;
Voor daaruit voortspruitende ongesteldheden;
Voor het rheumatismus;
Voor huidziekten;
Voor ongesteldheden der lever;
Voor waterzucht;
Voor uitslag, builen en haarworm;
Voor wormen;
Voor jicht;
Voor eene zwakke maag om voor het eten in te nemen;
Voor zenuwpijn;
Voor scherpten in het bloed.

Zij zijn met suiker bekleed, zoodat de lastigste innemer ze met genoegen slikken zal, en zij zijn het best openend middel der wereld voor alle oogmerken van een huismiddel.

Prijs 25 cts de doos; zes dozen $1,00

Een aantal geestelijken, geneeskundigen, staatslieden en uitstekende personen hebben hunne namen verleend, om van de onvergelijkelijke nuttigheid dezer geneesmiddelen te getuigen, maar onze plaats alhier laat ons niet toe dezelven hier in te lasschen. De hieronder opgenoemde agenten geven voor niet almanakken uit, waarin zij zijn opgegeven: ook met volledige beschrijvingen der bovengenoemde ziekten, en de behandeling, die tot derzelver genezing moet gevolgd worden.

Laat u niet door beginselloze kooplieden met andere bereidingen afzetten, waarbij zij meer verdienen. Vraagt *Ayer's* middelen, en neemt geene anderen. De zieken hebben de beste hulp noodig, die er is, en die moeten zij hebben.

Bereid door
Dr. J. C. Ayer & Co.,
LOWELL, Mass

Alle geneesmiddelen zijn te koop bij

W. H. Davis, Sheboygan, Wis.
P. H. Smith, Plymouth,
N. C. Farnsworth & Co., Sheboygan Falls.
Kosch & Stevens, Greenbush.
J. Henkelman Wolters, Pella, Iowa.
John Rice, Milwaukee, en alle Drogisten.

1859. Nieuwe voorraad van Goederen. 1859

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCREIJEN & PROVISIEN,
Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen,
Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.

Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, 2 Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

PLEISTER.

200 BARRELS,

TE KOOP.

OP TIJD!

427 tf. A. P. LYMAN.

GROOTE TOELOOP.

"Vriend, waar gaat gij naar toe?"
"NAAR

A. P. LYMAN'S

Ik heb heden $10 geleend, tegen vijf percent in de maand, en die ga ik daar uitgeven voor eenigen zijner goedkoope goederen; hij verkoopt tegen INKOOPSPRIJS, VOOR CONTANT, EN NIET ANDERS DAN CONTANT GELD. Lyman borgde mij altijd als ik geen geld had, en nu wil ik bij hem tot de laatste cent uitgeven die ik heb.—Ik weet dat ik wel wat van mijne oude schuld behoorde af te doen, maar dat doe ik niet: hij zal alles hebben." SAM.

Sheboygan 12 April, 1858. 427 tf.

Extra t van Koffij,

van
F. FELIX & ZOON
TE PITTSBURGH, Pa.

Onze geachte Landgenooten maken wij bijzonder opmerkzaam op dit in de gansche Vereenigde Staten van Noord Amerika met den grootsten roem bekende KOFFIJ EXTRACT, hetwelk sedert 16 jaren in meest alle Engelsche, Iersche, Fransche en Duitsche huisgezinnen algemeen gebruikt wordt. Ook in de meeste Hollandsche familien is dit Koffij-Extract, onder den naam van *Stroop-Koffij*, met roem bekend.

Door deszelver gebruik bespaart men meer dan de helft Koffij en wordt de smaak verbeterd. Vereenigd gebruikt is het ook een gezondere drank dan koffij alleen.

Depot-houders van ons Koffij-Extract voor de Staten Wisconsin en Michigan zijn de heeren SCHRAGE & Co. te Sheboygan, Wis., en L. DOOGE, te Grand Rapids, Mich., bij wie men het echte artikel in 't groot en in 't klein kan bekomen.

Als bewijs der deugdelijkheid van hetzelve willen wij slechts melden, dat wij sedert de fabricatie van dit artikel reeds **vier gouden medailles** op verschillende tentoonstellingen van kunst en nijverheid hebben ontvangen.

333 tf. F. FELIX & ZOON.

Jos. Baker & Co.

hebben altijd voor handen eene uitgezochte partij paarden, die ten hoogste geschikt zijn voor werk- of voor pleizier-paarden. Zij bieden dezelven tegen zeer lage prijzen te koop aan en noodigen hunne hollandsche vrienden uit, hunnen voorraad te komen bezien.

Sheboygan, den 21sten Julij 1858. 437tf.

NIEUWE GOEDEREN.

Op heden bekomen

BIJ

A. P. LYMAN,

27 October 1858. 455

IJZERGIETERIJ

VAN

JOSEPH KELLER.

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.

Sheboygan, 22 Maart, 1858. n8 tf

D. M. HANSCOM,

KRUIDENIERSWAREN
en
Hondbchoeften,
in het groot en klein.
De eerste deur naast de Bank of Sheboygan,
in
PENNSYLVANIA AVENUE,
SHEBOYGAN. WISCONSIN

G. P. H. Zahn. Henry Hospers

ZAHN en HOSPERS.

Zijn gereed om te koopen, verkoopen of informatien te geven, met betrekking tot loten, farms, prairie en bosch landen in Central Iowa en bijzonder in de omstreken van Pella. — Als ook tot het huren en verhuren van farms en huizen in de Hollandsche Kolonie Pella en in het algemeen in Marion County, Iowa.

Bijzondere aandacht zal gegeven worden aan het invorderen van gelden, het betalen van belastingen, het afdoen van Hypotheken, het nazien van bewijzen van eigendom, het adsisteren van voogden en executeuren in het beheeren van nalatenschappen, het aanvragen en veranderen van wegen, het opmaken van stukken van Notarielen aard, zoo wel voor de Vereenigde Staten als Nederland enz. enz.

Pella, - - - - - - - - - - - - Iowa.
den 29den Junij 1858. 438tf.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS,

maakt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar de

VEREENIGDE STATEN

benevens andere commissien vice versa,

drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

LANDERIJEN,

het betalen van

BELASTINGEN, enz.

Sheboygan. Wisconsin

ELLIS & JONES

ADVOCATEN EN PROCUREURS.

SHEBOYGAN, WISCONSIN.

Deze nemen alle regtszaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.

WIJ STAAN IN BETREKKING MET

Hon. Wm. R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester.
James Wilson, Esq., 169 Broadway, N. Y.
Messrs. John Olmstead & Co., N. Y.
Hon. John C. Knox, Philadelphia.
George Stewardson, Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St. Louis.
Jeremiah Van Rensselaer, Detroit.
☞ Kantoor over de Bank of Sheboygan.
Sheboygan, 5 April, 1858. 425tf.

hier zijnen kleinen schat voor zich op de tafel uit en beschouwde hem met verrukking, als of hij de grootste vrek was. Daarop nam hij negentig daalders van de honderd, deed dezelven in eenen zak en sloot dien in eene kist.

"Lig daar stil en ongestoord, tot wij weder in Hamburg zijn teruggekeerd," mompelde hij bij zich zelven. "Negentig daalders! Dat is een begin, en als God verder zijnen zegen geeft, dan hoop ik, bij mijne terugkomst een aardig gedeelte af te doen van de schuld, die op mijn geweten ligt. O, welk eene vreugde, welk eene zaligheid, als ik u, mijne dierbare, lieve moeder, weder met een gerust geweten omarmen mag, als ik goed gemaakt heb, als door mijne vlijt en mijnen arbeid terug gebragt is, wat ik in zondige ligtzinnigheid waagde te verkwisten. Geduld en hoop! Het begin is gemaakt, en ik wil ontberen en sparen, tot ik mijn doel bereikt heb, dat schoone, heerlijke doel, hetwelk gelijk eene zon licht en glans in mijn gemoed verspreidt."

Den anderen morgen begaven zich de kapitein en Adolph aanwal. De eerste ging zijne zaken na, en Adolph genoot drie dagen met volle teugen de verrukking, welke de welige en prachtige omstreken van Rio hem aanboden. Op den avond van den derden dag keerde hij naar het schip terug en werd door kapitein Renger zeer vriendelijk ontvangen. Nog in den nacht zeilde de *Fortuna* uit de haven in de open zee. Adolph had bij zijnen kleinen schat weder vier daalders gevoegd die hij bij zijn uitstapje had weten te besparen, en de kapitein, die slechts aan wal was gegaan, om bij de handelsvrienden van zijn handelhuis naauwkeurige berigten aangaande het gedrag van Adolph in te winnen, had vernomen, dat Adolph met de stipste zorgvuldigheid, met den trouwsten ijver, en met de grootste naauwgezetheid was te werk gegaan. Zoo hadden dus beiden oorzaak, om met hun kort oponthoud te Rio Janeiro tevreden te zijn. Beiden hadden gewonnen: Adolph aan hoop, en de kapitein aan vertrouwen op zijnen jongen schrijver, dien hij op goed geluk af van de straat van Hamburg had opgepakt. Het gelukkigste van beiden voelde zich echter Adolph. Zijn hart sloeg ligter, nadat hij een klein gedeelte der schuld had afgedaan, die zoo zwaar op zijn geweten drukte.

IV HOOFDSTUK.

DE ZILVERMIJNEN IN PERU.

De *Fortuna* doorkliefde snel de golven des Oceaans, zeilde om kaap Horn heen, en bereikte zonder ongeval Valparaiso, alwaar zij sedert de afvaart van Rio voor het eerst weder het anker liet vallen. Hier begonnen ook weder de werkzaamheden van Adolph, en hij deed dezelven met zulk eene behendigheid, dat hij meer en meer het vertrouwen des kapiteins verwierf, en te gelijk van dag tot dag zijnen kleinen schat vermeerderde. Ofschoon het in Valparaiso niet aan gelegenheid ontbrak, om een vrolijk verkwistend leven te leiden, wachtte Adolph er zich toch voor, ooit van zulke gelegenheden gebruik te maken. Zijn grootste vermaak bestond in te sparen en bij zijne spaarpenningen steeds nieuwe te voegen. Met elken daalder, dien hij in zijne kist sloot, voelde hij zijn geweten van een gedeelte zijner schuld verligt. De gedachte aan zijne moeder verliet nooit zijne ziel. Zij was de beste bescherming tegen elke verleiding, die hem voorkwam, zij was het ondoordringbare schild, dat zijn hart zoo sterk en standvastig maakte, dat alle pijlen de-

voor uwen berouwvollen, dankbaren, u boven alles liefhebbenden zoon — Adolph.

Dezen brief verzegelde Adolph en begaf zich toen op het verdek, ten einde eene gelegenheid te zoeken, om hem aan wal te krijgen.

"Wat hebt gij daar, mijnheer Brackenberg?" vraagde kapitein Renger, die zich juist op den achtergrond bevond, met eene vriendelijke stem.

"Eenen brief aan mijne moeder," antwoordde Adolph.

"En die moet naar den wal, niet waar?" vraagde de kapitein. "Welaan, geef hem hier. In een kwartier vaart de boot nog eens daarheen en dan zal ik uwen brief met de mijnen bezorgen. Vrees niets — hij zal goed aan zijn adres bezorgd worden."

Adolph nam dankbaar het welwillende aanbod des kapiteins aan en gaf hem den brief over. De kapitein ging er mede in zijne kajuit.

"Ik zou wel eens willen weten, wat de jonge mensch geschreven heeft," dacht hij bij zich zelven, toen hij op het punt stond, den brief bij zijne eigene papieren en brieven te leggen. "Het is wel niet geheel in den haak, maar ik geloof het toch voor mijn geweten te kunnen verantwoorden, als ik er eenen blik in werp! De jonge mensch is mij geheel onbekend, en ik ben toch genoodzaakt, hem zoo velerlei te vertrouwen! Ik denk, dat ik het wel met mijn geweten kan overeen brengen! Tegen zijne moeder zal hij niet veinzen. Wat schaadt het ook! Bevat de brief iets goeds—des te beter voor hem—bevat hij iets kwaads, welnu dan kan ik ten minste op mijne hoede zijn. In allen gevalle vordert het belang der reederij, dat ik den jongen man, dien ik op mijne verantwoording heb aangenomen, zoo naauwkeurig mogelijk tracht te leeren kennen."

Deze beschouwingen wogen zwaarder dan de kleine bedenkelijkheden, die den kapitein terughielden van den brief te openen. Hij verbrak het zegel en ontvouwde den brief.

"Eene fraaije hand!" mompelde hij, en las toen de weinige regelen, die de brief bevatte. Daarop zag hij eenige oogenblikken peinsend voor zich nedet.

"Ik geloof, dat ik hem vertrouwen kan!" zeide hij eindelijk, terwijl hij den brief weder voorzigtig toevouwde en verzegelde. "Het eindigt wel uw berouwvollen zoon, en dat toont wel den eenen of anderen misstap aan,—maar, hij is jong en zal een paar ligtzinnige streken hebben begaan. Dat is zeker alles, want overigens spreekt er zulk eene opregte en ongehuichelde godsvrucht en vroomheid uit die weinige regelen, dat ik wel mag hopen, mijn vertrouwen op hem niet te zullen beschaamd gemaakt zien. En ten ergste genomen — men behoeft alle voorzigtigheid niet uit het oog te verliezen."

In allen gevalle had de brief van Adolph aan zijne moeder eenen aangenamen en voorinnemenden indruk bij kapitein Rengers achter gelaten, en Adolph merkte weldra, dat de kapitein vriendelijk jegens hem gezind en hem genegen was. Dit vervulde hem met opregte en hartelijke vreugde, en hij verzuimde niets, wat deze stemming van zijnen nieuwen heer versterken en doen verduren kon. Reeds in de eerste dagen zocht hij zich met de zaken en aangelegenheden, van zijnen in Hamburg wegens ziekte, achtergelaten voorganger vertrouwd te maken, zag de handelsboeken, de lijsten, de opgaven der waren en alle overige papieren na, die op zijn overgenomen ambt betrekking hadden, vergeleek dezelven met de balen en kisten, die in het onderste scheepsruim opgestapeld lagen, en rustte niet, eer hij voor

Mengelwerk.

Eene negerjagt.

(Slot.)

De stuurman had zijne taak volbragt. Zijn te-vergogt ging van eenige kouile verloren, maar met rotsstuk, waarvan een honderdste gedeelte voldoende zou zijn geweest, om hem te verpletteren, digt langs zijn hoofd viel. Het gelukte hem echter die allen te ontwijken, en toen hij den vol-genden morgen voor Don Gomes stond, en hem berigtte dat hij volkomen geslaagd was, was de man zoo gezond en bedaard als ooit.

Op de twee volgende dagen blaften de twee honden op hunne gewone wijze, en de rookzuil zag men nog van het rotspiat naar den hemel om-hoog dwarrelen. Doch op den morgen van den derden dag waren de honden stil, en zelfs met hulp der sterkste verrekijkers, was het onmoge-lijk, het geringste teeken van rook op het rif te zien.

Op den avond van denzelfden dag, kort na het invallen der ebbe, hoorde men op eens de bloed-honden woedend blaffen. Te gelijkertijd riep de schildwacht, die het digst bij het strand stond, alarm.

Toen nu het gansche gezelschap in haast toe-liep, om te zien, wat er te doen was, stonden zij niet weinig verbaasd, bij den onverwachten keer dien de zaak scheen te nemen.

De Marronen waren in de zee! Zij worstelden tegen de woede der branding en trachtten met al hunne kracht eene rotsige baai te bereiken, niet ver van hunne verlatene schuilplaats.

"Carramba! Die gekken moeten dol zijn!" riep de stuurman.

Er werd eene gil gehoord, plotselijk en ijsselijk. Eene andere, nog vreeselijker, klonk boven het gebulder der branding uit; het zeewater werd pur-perkleurig.

De ongelukkige slaven hadden eene keus ge-daan tusschen de Spanjaarden en de grondhaai-jen.

Een tweegevecht in eenen luchtbal.

(Vrij naar het Engelsch.)

Eene gebeurtenis van deze natuur had, niet langer dan veertien dagen of drie weken geleden, plaats, bij gelegenheid der laatste opstijging van den beroemden en gelukkigen luchtreiziger Go-dard. De heer Godard nam als medereiziger, op dien dag, eenen rijken partikulier mede, die 1000 francs betaald, voor het voorregt, om in de geva-ren van den togt te deelen. Het weder kon niet gunstiger zijn, en de luchtbal verhief zich snel tot eene aanzienlijke hoogte.—

"Welken invloed oefent dit op u uit?" vroeg Godard zijnen medgezel.

"Geenen," antwoordde deze zeer laconisch.

"Ik maak u mijn compliment," zeide de heer Godard; "gij zijt de eerste, dien ik ooit, tot zulk eene hoogte gekomen zijnde, geene gemoedsbewe-ging heb zien betoonen."

"Ga voort met op te stijgen," zeide de reiziger, met eene buitengewone deftigheid.

De heer Godard wierp eenigen ballast over boord, en de luchtbal steeg bijna 500 voet hoo-ger.

"En nu," voegde de heer Godard hem toe,—"klopt uw hart nu?"

"Nog in het geheel niet," antwoordde zijn med-gezel, met eene uitdrukking, welke zeer na aan ongeduld grensde.

"Wel duivels!" riep de heer Godard uit, "zo heerlijk, mijn waarde heer, gij bezit de beste hoedanigheden voor eenen luchtschipper."

De luchtbal steeg steeds hooger. Toen deze-ve 1000 voet hooger gekommen was, onder-vraagde de heer Godard zijnen medgezel voor de derde maal: "En nu?"

"Niets, niets! Geene schaduw van vrees hoe-genaamd!" antwoordde de reiziger, op eenen ge-heel ontevreden toon, en als een man, die groote-lijks bedrogen was.

"Lieve hemel! Zoo veel te slimmer," zeide de luchtreiziger glimlagchende; "dan moet ik alle hoop opgeven, u bevreesd te maken. De lucht-bal is hoog genoeg: Wij zullen nu beginnen ne-der te dalen."

"Nederdalen!"

"Zekerlijk: het zoude gevaarlijk zijn hooger te stijgen."

"Daar is mij niets aan gelegen; ik wensch niet te dalen."—

"Wat zegt gij dat gij wenscht!" vroeg de heer Godard.

"Ik zeg dat ik hooger wensch te stijgen. Ga voort met hooger op te klimmen. Ik heb 1000 fr. betaald, om eenige gemoedsbeweging te onder-vinden; ik ben verpligt zoodanig te handelen, en ik wil niet dalen, vooraleer ik eene soort van te-[illegible] heb ondervonden."

De heer Godard begon te lagchen; hij geloof-de dat dit alles eene grap was.

"Wilt gij wel eens hooger stijgen?" hernam hij [illegible] met geweld schuddende, "Wan-neer zal ik eene gemoedsbeweging ondervinden?"

De heer Godard verstond, dat hij zich op dit oogenblik voor verloren achtte. Eene plotselijke en vreesselijke ontdekking maakte zich van hem meester, toen hij de vreemde wijd opengesperde oogen van zijnen reisgenoot beschouwde: hij had met eenen gek te doen!

Hij besloot toen tien eenen krankzinnigen rol te doen verstaan, en hulp te zoeken tusschen de wolken.

Als de ongelukkige luchtschipper maar een wa-pen had gehad, dan zoude hij zich hebben kun-nen verdedigen; maar het is niet gebruikelijk onder personen, die eene reis in eenen luchtbal aan ondernemen, zich met pistolen te voorzien; en niemand zoude natuurlijk eenen aanval bij de sterren verwachten.

De aarde was 5000 voet onder hen—eene ijzingwekkende diepte, en de minste beweging van den nu razenden gek kon het schuitje omverwer-pen.

De heer Godard, met eene tegenwoordigheid van geest, verkregen in zijne zoo menigvuldige koene luchtreizen, maakte al deze overwegingen in den tijd van eene secunde.

"Aha! Gij houdt mij voor den gek, mijn-heer," ging de gek voort, zonder los te laten. "Welzoo! Gij denkt mij even zoo wel van mijne duizend franken als van mijne gemoedsbewe-ging te berooven. Goed, houd u stil. Het is nu mijne beurt om te lagchen. Gij zult eenen sprong gaan doen."

De gek barst eenen grooten lach uit. De heer Godard deed zelfs niet de geringste poging tot verdediging.

"Wat verlangt gij van mij?"

"Ik wensch mij alleen te vermaken met u eene buiteling te zien doen," antwoordde de gek met eenen woesten glimlach, "maar eerst [de gek scheen zich te bedenken] heb ik eenen inval. Ik wil eens zien of ik daarboven op geene gemoedsbewe-ging kan ondervinden. Ik moet mij op het half-rond als op een paard plaatsen."

De gek wees met den vinger naar het bovenste gedeelte van den luchtbal. Terwijl hij nog sprak, begon hij naar boven te klimmen, langs de touwen, welke het schuitje aan den ballon verbin-den. De heer Godard, die van te voren niemand voor zich zelven gesidderd had, begon nu zulks voor den gek te doen.

"Maar, ongelukkige man, gij gaat u zelven dooden; gij zult duizelig worden."

"Geene aanmerkingen," siste de gek, hem we-der bij den kraag vattende, "of ik werp u da le-lijk in den afgrond."

"Veroorlof mij ten minste," merkte de heer Go-dard aan, "dit touw om uw lijf te binden, opdat gij aan den ballon vast blijft."

"Dat is goed," zeide de gek, die het nut van deze voorzorg scheen te begrijpen.

Dit gedaan zijnde, begon de gek, voorzien met zijn veiligheids touw, langs de touwen op te klim-men, met de vlugheid van een eekhoorntje. Hij bereikte de ballon, en plaatste zich dwars over het halfrond, zoo als hij gezegd had. Daar zijnde, deed hij de lucht van eenen kreet van triomf weer-galmen, en haalde zijn mes uit zijnen zak.

"Wat gaat gij doen?" vroeg de heer Godard, die vreesde dat hij op het denkbeeld gekomen was, om den luchtbal open te snijden.

"Om het mij geheel makkelijk te maken." De-ze woorden uitende, begon de gek het touw, hetwelk de heer Godard voor zijne veiligheid om zijn lijf gebonden had, langzaam door te snijden.

Bij de geringste windvlaag, welke de ballon konde schudden, moest de ongelukkige in den af-grond nederstorten. De heer Godard sluit zijne oogen ten einde niets te zien. De gek klapt in zijne handen, hij kan zijne vreugde niet bedwin-gen. Hij spoort de ballon met zijne hakken aan, als of hij hare rigting, gelijk die van een paard, wilde besturen.

"En nu," gilde de gek, zijn mes zwaaijende, "zullen wij gaan lagchen. Ha, roover, gij dacht mij te laten nederdalen! Zeer goed. Gij zijt het die naar beneden gaat dalen, en sneller dan op die wijze."

De heer Godard had geenen tijd, om eenige be-weging te maken of een enkel woord er tusschen in te brengen. Voordat hij kon bedenken wat het helsche voornemen van den gek was, had de-ze, nog steeds dwars over het halfrond gezeten, —O schrik!—vier van de touwen, met welke het schuitje aan de ballon hing, doorgesneden.

(Slot volgt.)

alles, wat tot zijne dienst behoorde, volko-men in orde was.

Met genoegen bespeurde kapitein Ren-gers de bedrijvigheid en den ijver zijns jon-gen schrijvers, en menig vriendelijk woord beloonde diens vlijt.

Na eene gelukkige vaart bereikte men Rio Janeiro, de schoone hoofdstad van Brazilie, in welker haven de Fortuna het anker liet vallen.

"Wij zullen hier een dag of acht moeten vertoeven," zeide de kapitein tot Adolph, die met verbazing en verrukking de bij uit-stek heerlijke en prachtvolle omstreken der stad bezigtigde. "Uit de boeken en papieren hebt gij wel gezien, dat wij een gedeelte onzer waren, namelijk zijdebalen, hier verkoopen moeten — onder die voor-waarde natuurlijk, dat de prijzen goed zijn. Gij zult ook aan wal gaan, en onze han-delsvrienden opzoeken, om hun de noodige aanbiedingen te doen. De inkoopsprijzen der waren zijn u bekend."

"Ja, mijnheer," antwoordde Adolph. "Maar voor welke prijzen mag ik eenen koop sluiten?"

"Dit is aan uwe berekening overgela-ten," antwoordde de kapitein. "Gij zult wel hooren, hoe de zaken staan. Denkt gij eenen voordeeligen verkoop te kunnen doen, dan doet gij het — zoo niet, dan zul-len wij onze waren wel in Peru kwijt ra-ken. Overhaast u dus in het geheel niet."

"Ik zal mijn best doen, mijnheer," her-nam Adolph en maakte onmiddellijk aan-stalten, om aan wal te gaan. Met de noo-dige stalen, monsters en wat hij verder noodig had beladen, klom hij een uur later naar de stad. Hoe gaarne hij ook hare heerlijke straten, pleinen en andere merk-waardigheden in oogenschouw had geno-men, onderdrukte hij toch dit heimelijk verlangen, en besteedde den geheelen dag [illegible] het doen zijner zaken en aan [illegible] nauwgezette vervulling zijner pligten. Hij rustte niet en vergunde zich naauwe-lijks zoo veel tijd, om zijnen honger te stil-len. Nog eer de dag geheel ten einde liep, had hij alle zaken in de stad afge-daan en liet zich naar de Fortuna terug roeijen.

Hij kon zich zelven de getuigenis geven, met het beste overleg te hebben gehan-deld; en toch was hij een weinig bekom-merd over de ontvangst, die hij bij kapi-tein Renger vinden zou, en waagde het naauwelijks te hopen, dat hij in allen deele tevredenheid zou hebben gegeven.

De kapitein trok een vriendelijk gezigt, toen hij Adolph zag. "Zoo! reeds terug?" zeide hij. "Goed, goed! Maar waarom hebt gij er de voorkeur niet aan gegeven, den nacht in de stad te blijven? Ik ge-loof niet, dat ik u gelast heb, terug te ko-men."

"Neen, kapitein," antwoordde Adolph, "maar mijne zaken zijn afgeloopen; ik heb alle bezoeken bij de handelhuizen, welke gij mij hebt opgegeven, afgelegd, en dus geloofde ik niet langer te mogen wegblij-ven."

"Aha!" riep de kapitein verbaasd, "gij zijt heden bij allen geweest? Dat is ver-bazend snel gegaan! Welnu, kom in mijne kajuit en laat ons hooren, welke zaken gij gedaan hebt."

Dat goede kapitein mogt wel denken, dat Adolph niet zeer bijzonder goed uit-gevallen waren, ten minste zijn gezigt drukte [illegible] twijfel en [illegible] uit. Maar toen Adolph hem in de kajuit een naauwkeurig berigt gaf, werden zijne oogen van minuut tot minuut grooter van verbazing, en eindelijk greep hij Adolphs hand en schudde die innig en hartelijk. [illegible] "Gij zijt een waar [illegible]

voortgaat, als het begonnen is, zullen wij regt goede vrienden blijven. Ik wil u thans maar rondborstig bekennen, dat ik uw gansche uitstapje van heden slechts al-leen als een proefstukje aanzag, waaraan ik verder geene waarde hechtte, en waarvan ik geen verder gevolg verwachtte, dan juist slechts een begrip te krijgen van hetgeen gij doen kondt. Laat ons zien. Onze balen zijde zijn wij zoo tamelijk kwijt, en er blijft ons slechts weinig voor Peru over. Buitendien hebt gij prijzen bekomen, zoo als wij die verleden jaar in Valparaiso niet bereiken konden, en wij sparen dus behalve de winst ook nog de vracht naar Peru. Dat gaat goed, beste jongen, en wij zullen zien — zullen zien."

De kapitein wreef zich vergenoegd de handen, terwijl Adolph, zeer verheugd over de ontvangene lofuitingen, een vergenoegd gezigt zette.

"Wat nu, mijnheer!" vraagde hij. "Wat hebt gij mij voor morgen op te dragen?"

"Op te dragen! Wel, wij zijn hier zoo tamelijk klaar," antwoordde de kapi-tein. "Nog een paar dagen moet ik om andere zaken hier vertoeven, waarmede gij niets te maken hebt, en van dien tijd kunt gij partij trekken, en een weinig de stad en de omstreken bezigtigen. Het is wel de moeite waard, want behalve Napels, Lissabon en Konstantinopel, ken ik geene schooner gelegene plaats, dan Rio."

"Ik ben u zeer dankbaar, kapitein," riep Adolph zeer verheugd uit. "Gij ver-vult daar eenen vurigen wensch, dien ik in het geheim gekoesterd heb. Doch," voegde hij er plotseling zeer neerslagtig bij, "ik zal van uw verlof geen misbruik maken en mij bij eene wandeling door de stad bepalen."

"En waarom? Waarom?" vraagde de kapitein.

Adolph werd rood en haalde de schou-ders op.

"Ah, ik begrijp het!" riep de kapitein lagchend. "Het ontbreekt u aan het bes-te! Nu, daar behoeft gij u niet zoo zeer over te bekommeren. Gij hebt ons huis heden eene winst van circa vijf duizend daalders aangebragt — twee percent daar-van komen u toe, en dus bedraagt uw aan-deel juist honderd daalders, waarvan gij ieder oogenblik naar believen gebruik kunt maken."

Thans was aan Adolph de beurt, om groote oogen op te zetten. "Maar gij scherts slechts met mij, mijnheer!" zeide hij twijfelend en bedremmeld.

"In geldzaken scherts ik nooit," ant-woordde de kapitein. "Gelijk ik gezegd heb, ik wilde u heden een weinig op de proef stellen, en daarom zweeg ik van de twee percent, die ons handelhuis altijd hunnen bijzonderen van de winst toestaat. Neem dus gerust uw geld aan, en doe er mede wat gij wilt."

Adolph was geheel gelukkig door den rijkdom, die hem plotseling als van den he-mel af in den schoot viel. De kapitein tel-de hem tot den laatsten penning de 100 daalders toe.

"Ga er zuinig mede om, lieve vriend," zeide hij. "Het begin belooft iets, en als gij voortvaart, zoo ijverig op het voor-deel van ons huis bedacht te zijn, en in Peru even zulke gelukkige zaken doet, als hier, dan kunt gij bij onze aankomst in Ham-burg een aardig sommetje bespaard hebben. En nu goede nacht! Gij hebt drie gan-sche dagen verlof; ga aan wal, en vermaak u zoo goed gij kunt. Verder geen dank als ik u bidden mag. Gij hebt uw geld eerlijk verdiend en daarmede basta."

Adolph verliet de kajuit des kapiteins en begaf zich naar zijne hut. Met van vreugde schitterende oogen spreidde hij